

и да би творио све и да би саздао двор овај, за који сам приправио.

30. По том рече Давид свему збору: благословите сада Господа Бога својега. И сав збор благослови Господа Бога оцаца својих, и савишши се поклонили се Господу и цару.

21. И принесемо Господу жртве, и принесемо Господу жртве палјенице сјутрадан: тисућу волова, тисућу овнова, тисућу јагањца с наљенима њиховијем, и других жртава много за сав народ.

22. И једоме и пише пред Господом онај дан весели се веома. И поставише Другом Соломуну сина Давидова царем, и показаше га Господу за вођа а Садока за свештеника.

23. И тако сједо Соломун на пријесту Господња да царује мјесто Давида оца својега, и бијаше срећан, и слушаше га сав Израил.

24. И сви кнезови и јунаци и сви си-

13. И врати се Соломун с висине која бијаше у Гавону испред шатора од саставна у Јерусалим, и цароваше над Израилем.

14. И напуни Соломун кола и коњица, и имаше тисућу и четири стотине кола и дванаест тисућа коњица, које намјести по градовима гдје му бијаху вода и вод себе у Јерусалиму.

15. И учини цар, те бијаше у Јерусалиму сребра и злата као камена, а кедровијех дрва као дивљих смолава које расту по полу, тако много.

16. И довођаху Соломуну коње из Мисира и снакојаци три, јер трговци цареве узимаху свакојаки трг за цијену.

17. И одлажаху, те догоњаху из Мисира кола по шест стотина *сикала* сребра, а коње по сто педесет, и тако сви царевни Хетејски и царевни Сирски преко њих добиваху.

ГЛАВА 2.

И науми Соломун да зида дом имену Господњему и дом царски себи.

2. И објубри Соломун седамдесет тисућа носилаца и осамдесет тисућа коњице тегасти у гори, и три тисуће и шест стотина настојаника над њима.

3. И посла Соломун ка Хираму цару Тирском и поручи му: како си чинио Давиду оцу мојему и слао му дрва кедровијех да зида себи кућу гдје ће сједјети, *учини токо и мени*.

4. Ево рад сам зидаати дом имену Господа Бога својега да му га посветим да се кади пред њим кадок мириснијем и да се постављају хљебови зајем и да се приносе жртве палјенице јутром и вечером, и у суботе и на мјесецима и на празнике Господа Бога нашега, што треба да бива у Израилу до вјјека.

5. А дом који ћу зидаати биће велик, јер је Бог наш већи од свијех богова.

6. А ко би могао њему сиздати дом кад га небо и небеса над небесима не могу обухватити? и ко сам ја да му свиздам дом? него само да се кади пред њим.

7. Тако сада пошљи ми човјека вјешта, који умјеи радити од злата и од сребра и од мједи и од гвозђа и од скарлета и од црнца и од порфире, и настоје да ради народ.

који зна резати, *да ради* с умјетницима које имам код себе у Јудеји и у Јерусалиму, које је добио Давид отац мој.

8. И пошљи ми дрва кедровијех и једовијех и алгумина с Ливана, јер знам да слуге твоје умју сјећи дрва Ливанска, а ево слуге ће моје бити с твојим слугама.

9. Да ми приправе много дрва, јер дом што ћу зидаати биће велик и диван.

10. А ево посленицима који ће сјећи дрва, слугама твојим, дају шенице десет тисућа кора јечма, и вина двадесет тисућа вата, и уља двадесет тисућа вата.

11. И одговори Хирам цар Тирски у књижи коју посла Соломуну: што Господ збури свој народ, за то те постави царем над њим.

12. И говораше Хирам: благословен да је Господ Бог Израилев, који је створио небо и земљу, што је дао цару Давиду сина мудра, паметна и разумна, који ће сиздати дом Господу и царски дом себи.

13. Шаљем ти дакле човјека вјешта и разумна, Хирама Авива, Данаијех, које му је отац био Тирај; он умјеи радити од злата и од сребра, од мједи, од гвозђа, од камена и од дрвета, од скарлета, од порфире и од танкога платна и од црнца, и резати свашта, и измислити свашта вјешто што му се да, *мека ради* с твојим умјетницима и с умјетницима господара мојега Давида оца твојега.

15. Нена дакле пшеницу и јечам, уље и вино, што је рекао господар мој, пошље слугама својим.

16. А ми ћемо насјећи дрва на Ливану колико ти год треба, и спусћићемо их оманде вози у Јерусалим.

17. Тада Соломун избори све иностранце који бијаху у земљи Израилевој послате бројења кад их избори Давид отац његов, и нађе их се сто и педесет и три тисуће и шест стотина;

18. И одреди од њих седамдесет тисућа који ће носити, и осамдесет тисућа који ће тесати у планини, а три тисуће и шест стотина настојаника да ради народ.

ГЛАВА 3.

И поче Соломун задати дом Господњи у Јерусалиму на брду Мориси, које би показано Давиду оцу његову на мјесту које беше приправио Давид, на гуну Орнана Јевусејина.

2. А поче задати Другога дана другога мјесеца четврте године царовања својега.

3. А овако заснова Соломун да зида дом Божји: у дужину шездесет лаката по старој мјери, а у ширину двадесет лаката.

4. А тријем који бијаше пред дужином уз ширину дома имаше двадесет лаката, а у висину сто и двадесет; и обложи га инутра чистијем златом.

5. А дом велики обложи дрвеном једловјем, по том га обложи чистијем златом, и овог начина палме и ланце.

6. И обложи дом камењем Драгим да је накин, а злато бијаше Нарвајинско.

7. Обложи златом дом, греде, прагове и зидове и врата, и изрза херувиме по зидовима.

8. И начини дом за светињу над светињама, дуг уз ширину дома двадесет лаката и широк двадесет лаката, и обложи га чистијем златом, којета отиде до шест стогина таланата.

9. А на клине даде педесет сивала злата; и клијети обложи златом.

10. И начини у дому светине над светињама два херувима, направе умјетничке, и обложи их златом.

11. И крила тијех херувима имаху у дужину двадесет лаката: једно крило бијаше од пет лаката, и типаше у злату од дома, и друго крило бијаше од пет лаката, и типаше у крило Другога херувима;

12. Тако и Другога херувима крило бијаше од пет лаката, и типаше у злату од дома, и друго му крило бијаше од пет лаката и састављаше се с крилом Другога херувима.

13. Крила тијех херувима бијаху раширена на двадесет лаката, а они стајаху на ногама својим, лицем окренути у дом.

14. И начини завјес од порфире, од скверцета, од првца и од танкога плаатна, и по њему начини херувиме.

15. И начини пред домом два ступа, у висину од тридесет и пет лаката, и оглаваје озго на сваком од пет лаката.

16. И начини ланце као у светињи, и метну их на врх ступова, и начини сто шпалака, и метну их међу ланце.

17. И постави ступове пред црквом, један с десне стране а други с лијеве, и десни назва Јахин а лијеве Воас.

ГЛАВА 4.

И начини олтар од мједи, двадесет лаката дуг и двадесет лаката широк, а десет лаката висок.

2. И сали море, десет лаката бјеше му од једнога краја до другога, округло у наоколо, пет лаката високо, а у наоколо му бјеше тридесет лаката.

3. А под њим бијаху ликови воловски, који стајаху свуда у наоколо, по десет на једном лаку, те окружаваху море; два реда бијаше тијех волова, саливенијех с морем.

4. И стајаше море на дванаест волова, три гледаху на север, а три гледаху на запад, а три гледаху на југ, а три гледаху на исток, а море стајаше озго на њима, и задња страна свијех њих бијаше инутра.

5. Дебљина му бијаше с подлаанице, а крај му бијаше као крај у чаше, као цвијет љиљанов, а примаше три тисуће вага.

6. И начини десет умиваоница, и метну их пет с десне стране, а пет с лијеве, да се у њима пере, што год требаше за жртву паженицу, у њима праху; а море бијаше за свештенике да се у њему умивају.

7. И начини десет свијетњака од злата, облика ваки им требаше, и намјести их у цркви, пет с десне стране а пет с лијеве.

8. И начини десет столова, и намјести их у цркви, пет с десне стране а пет с лијеве; и начини стотину чапа од злата.

9. И начини тријем свештенички и велики тријем, и врата на тријему, и окова врата у мјед.

10. А море метну на десну страну и исток с југа.

11. Још начини Хирам лонце и лопате и котлиће, и српши Хирам посао, који ради цару Соломуну за дом Божји:

12. Два ступа, и два оглаваја округла наврх ступова, и плетенице двије да покривају два оглаваја наврх ступова;

13. И четири стотине шпалака на двије плетенице, два реда шпалака на свакој плетеници, да покривају два оглаваја наврх ступова;

14. И начини подножаја, и умиваонице начини на подножаја;

15. Једно море, и дванаест волова под њим;

16. И лонце и лопате и виљушке, и све справе за њих начини Хирам Авив цару Соломуну за дом Господњи од утлађене мједи.

17. То је цар сабљевао у равни Јорданској у земљи иловачи између Содомота и Саријадате.

18. И начини Соломун света овога посуђа врло много, да се није тражило мјера мједи.

19. Начини Соломун и све друге справе за дом Божји, и олтар од злата и столове на којима стајаху хљебови постављени;

20. И свијетњаке са жицима њиховијем од чистога злата да горе пред светињом над светињама по обичају;

21. И цвијетове и жишке и усекаче од злата; а то злато бијаше веома добрије;

22. И пожеве и котлиће и кадонице и клијешта од чистога злата; и врата од дома, врата инутрашња од светине и кад светнијама, и врата од дома на којима се улажаше у цркву, бијаху од злата.

ГЛАВА 5.

И тако се српши сав посао што уради Соломун за дом Господњи; и унесе Соломун што бјеше посветио Давид отац његов, и сребро и злато и судове, и остали у ризницу дома Божјијега.

2. Тада сабра Соломун старјешине Израјљеве и све главаре племенске, везове домона отачких синова Израјљевих у Јерусалим да пренесу ковчег завјета Господњег из града Давидова, које је Сион.

3. И скупише се к цару сви људи Израјљевини на празник који бива седмога мјесеца.

4. И кад дођоше све старјешине Израјљеве, узеше Левити ковчег.

5. И пренесоше ковчег и шатор од

састанка и све судове свете што бјеху у шатору, пренесоше свештеници и Левити.

6. А цар Соломун и сав збор Израјљевски који се сабра к њему принеосе пред ковчегом на жртву онама и говеда толико да се не моташе од мноштва ни избројити ни прорачунити.

7. И унесоше свештеници ковчег завјета Господњег на мјесто његово, у инутрашњи дом, у светињу над светињама, под крила херувимима.

8. Јер херувимима бијаху раширена крила над мјестом гдје не стајати ковчег, и заклањаху херувими ковчег и подуже његове озго.

9. И повукоше му подуче тако да им се крајевни виђаху од ковчег на предњој страни светине над светињама, али се на поље не виђаху, и осташе онадје до данас.

10. У ковчегу не бјеше ништа осим двије плоче које метну Мојсије на Хориву кад Господ учини завјет са синовима Израјљевијем по што изидоше из Мисира.

11. А кад свештеници изидоше из светиње, јер свештеници који се нађоше освешташе се не пазени на ред,

12. И Левити цјевичи сви, који бијаху уз Асафа и Ђмана и Једугуна, и сини нови вихови и браћа Ђихова, обучени у танко платно, стајаху с кимвалима и псалтирима и с гуслама с источне стране олтару, и с њима сто и двадесет свештеника, који труђаху у трубе,

13. И кад они који труђаху у трубе и који цјевичаху, сложено једнијем гласом хваљаху и славаљаху Господа, и кад подизаху глас уз трубе и кимвале и гусле, хвадећи Господа да је добар, да је до вијека милост његова, тада се напуни облака дом Господњи,

14. Те не моташу свештеници стајати да служе од облака, јер се славе Господње напуни дом Божји.

ГЛАВА 6.

Тада рече Соломун: Господ је рекао да ће наставати у мрак.

2. А ја сазидах дом твоји за стан и мјесто да у њему наставаћ до вијека.

3. И окренуши се лицем својим пар благослови сав збор Израјљевин, а сав збор Израјљевин стајаше.

4. И рече: благословен да је Господ Бог Израјљев, који је говорио својим рукама Давиду оцу мојему и испунио рукома својом, говорећи:

5. Од онога дана кад изведех народ свој из земље Мисирске, не изабрах града међу свијем племенима Израјљевим да се сазида дом гдје је било име моје, нити изабрах човјека који би био вођу народу мојему Израјљу,

6. Нето изабрах Јерусалим да у њему буде име моје, и изабрах Давида да буде над народом мојим Израјљем.

7. И научи Давид отац мој да сазида дом имени Господа Бога Израјљева.

8. Али Господ рече Давиду оцу мојему: што си научио сазидати дом имени мојему, добро си учинио што си то научио.

9. Али не ћеш ти сазидати тога дома, него син твој који ће изаћи из бедара твојих, он ће сазидати дом имени мојему.

10. И тако испуни Господ ријеч своју коју је рекао, јер устах на мјесто оца својега Давида и сједох на пријесто Израјљев, као што је рекао Господ, и сазидах овај дом имени Господа Бога Израјљева.

11. И наместити овај је ковчег, у ком је зајет Господњи што је учинио са синовима Израјљевим.

12. По том стаде Соломон пред олтар Господњи пред свијем збором Израјљевим, и подиже руке своје.

13. А бреше начинио Соломон подиже од мједи и жетнуо га насред тријеза, пет лаката дучо и пет лаката широко, а три лакта високо; па стаде на њ, и клече на колена пред свијем збором Израјљевим, и подиже руке своје к небу.

14. И рече: Господе Боже Израјљев! нека Бога такога какав си ти ни на небу ни на земљи, који чуваш зајет и милост сагатама својим, које ходи пред тобом свијем срцем својим:

15. Који си испунио славу својому Давиду оцу мојему што си му рекао: што си устама својим рекао то си руком својом испунио, као што се види данас.

16. Сада дакле, Господе Боже Израјљев, држи Давиду оцу мојему што си му рекао говорећи: не ће ти нестати ходити, и пусти дажд на земљу своју

коју си дао народу својему у пашљество.

28. Кад буде глад у земљи, кад буде помор, суша или мељаника, сазваши или гусјенице кад буду, или га стегне непријатељ његов у земљи његовој валистичој, или како год зло и како год бедест.

29. Славу молбу и сваку молитву, која буде од кога год човјека или од свега народа твојега Израјља, ко позна сва своју и бол своју, и подиже руке своје у овом дому;

30. Ти чуј с неба, из стана својега, и опрости и подиже свакоме по путевима његовим, што знаш у срцу његовом, јер ти сам знаш срца синова човјечјих;

31. Да те се боје ходићи путевима твојим докле су год живи на земљи, коју си дао опима нашим.

32. Иностранац који није од народа твојега Израјља, него дође из далеке земље имена ради твојега великога и руке твоје вријемке и мишице твоје подижене, кад дође и поклони се у овом дому,

33. Ти чуј с неба, из стана својега, и учини све за што повиче к теби онај странац, да би познали сви народи на земљи име твоје и бојали се тебе као народ твој Израјљ, и да би знали да је име твоје призивано над онај дом, који сазидлах.

34. Кад народ твој изиде на војску на непријатеље своје путем којим га пошљеш, и помоле ти се окренувши се ка граду оному, који си изабрао, и к оному дому, који сам сазидох имени твојему,

35. Чуј с неба молбу њихову и молитву њихову, и добави им правду.

36. Кад ти згријеше, јер нема човјека који не згријеш, и разгубивши се на њих даш их непријатељима, те их заробе и одведу у земљу даљну или која је близу,

37. Ако се дозову у земљи у коју буду одведени у ропство, и обрати се и стану ти се молити у земљи ропства својега, и реку: сагријешисмо и зло учинисмо;

38. И тако се обрати к теби свијем срцем својим и свом дуплом својом у земљи ропства својега, у коју буду од-

ведени у ропство, и помоле ти се окренувши се к земљи својој, коју си дао оцима њиховим, и ка граду, који си изабрао, и к дому, који сам сазидох имени твојему,

39. Тада чуј с неба, из стана својега, молбу њихову и молитву њихову, и добави им правду, и опрости народу твојему што ти буду згријешили.

40. Тако, Боже мој, нека буду очи твоје отворене и уши твоје причуће на молбу у овом мјесту.

41. И тако, стани, Господе Боже, на почивалишту својем, ти и ковчег славе твоје; свештеници твоји, Господе Боже, нека се обуку у спасење, и свеци твоји нека се радују добру.

42. Господе Боже, немој одвратити лица својега од помазаника својега; опомини се милости *обетане Давиду* слази твојему.

ГЛАВА 7.

А кад сврши Соломон молитву, сиђе отаг с неба и сишли жртву паљеницу и *Друге* жртве, и славе Господње на путни се дом,

2. Те не могаху свештеници ући у дом Господњи, јер се слава Господње напуни дом Господњим.

3. А сви синови Израјљеви видели гдје сиђе отаг и слава Господња на дом, савише се липем к земљи до дома и поклонише се и хвалише Господа, јер је добар, јер је до вијека милост његова.

4. И цар и сав народ принесоше жртве пред Господом.

5. И принесе цар Соломон на жртву и двадесет тисућа оваца, и тако пошлеше дом Божиј цар и сав народ.

6. А свештеници стајаху на служби својој, и Левити са справама за пресме Господње што их бреше начинио цар Давид да хвале Господа, јер је до вијека милост његова, преском Давидовом коју им даде; а Други свештеници трубаху у трубе према њима, а сви синови Израјљеви стајаху.

7. И посмета Соломон средину тријеза који је пред домом Господњим, јер онда је принесе жртве паљенице и препилану од жртава захвалних, јер на мједеном олтару који начини Со-

ломун, не могуће стиги жртве пале-
нице и дари и претилана њихова.

8. И у то вријеме светкова Соломун
световину седам дана и сав Израел
с њим, сабор веома велик од Емата до
потока Мисирскога.

9. И у осми дан правозаше празник,
јер посветишање олгара светковаше
седам дана, и световину седам дана.
10. А двадесет трећег дана седмога
мјесеца отпусти народ к шаторима њи-
ховијем, и бијаху радосни и весели ра-
ди добра што учини Господ Давиду и
Соломуну и Израелу народу својему.

11. И српши Соломун дом Господњи
и дом царски, и би срећан у свему
што беше наумио да начини у дому
Господњем и у дому свом.

12. По том јави се Господ Соломуну
ноћу и рече му: услани сам молбу
твоју и избавио сам то мјесто да ми
буде дом за жртве.

13. Ако затворим небо да не буде
дежда, или ако запоједим сквазци-
ма да понасу земљу, или ако пустим
помор на народ свој,

14. И позиви се народ мој, на који
је призвао име моје, и помоде се, и по-
траже лице моје, и поврате се од зли-
јех путова својих, и ја ћу тада усли-
шити с неба и опростићу им грјех
њихов, и истрједићу земљу њихову.

15. И очи ће моје бити отворене и
уши моје пригнуче к молитви с тога
мјеста.

16. Јер сада изабрах и посветих дом
тај да буде име моје ту до вијека; и
биће ту очи моје и срце моје вазда.

17. А ти ако узидеш преда мном ка-
во је ишао Давид отац твој, творећи
све што сам ти запоједно и држећи
уредбе моје и законе моје,

18. Утврдићу пријесто царства тво-
јета вако сам обећао Давиду оцу тво-
јему гопорећи: не ће ти нестати чо-
вјека који би владао у Израелу.

19. Али ако се одвратите, и оставите
уредбе моје и запоједите моје, које сам
вам дао, и отидете и станете служити
другим боговина и клањати им се,

20. Тада ћу их истрједити из земље
своје коју сам им дао, и овај дом који
сам посветио имену својему одбацићу
од себе, и учинићу од њега причу и
подсмјех међу свијем нароцима.

21. И дом овај колико је саван, ко
год профе мимо њ, зачудиће му се и
рећу ће: за што учини ово Господ од
ове земље и од овога дома?

22. И одговориће се: јер одуставише
Господа Бога отаца својих, који их из-
веде из земље Мисирске, и узеше дру-
ге богове и клањаше им се и служеше
им, за то пусти на њих све ово зло.

ГЛАВА 8.

А кад профе двадесет година, у које
сазида Соломун дом Господњи и дом
свој,

2. Потради Соломун градове, које му
даде Хирам, и насади онуда синове
Израиљене.

3. По том отиде Соломун на Емат
Совски, и освоји га.

4. И сазида Гадмур у пустини и све
градове за житнице савида у Емату.

5. Сазида и Вег-орон горњи и Вег-
орон доњи, тврде градове, са зидови-
ма, вратима и пријеворницама,

6. И Валат и све градове у којима
Соломун имаше житнице, и градове у
којима му бијаху коњници, и градове у
којима му бијаху коњници, и што год Со-
ломуну би воља зидати у Јерусалиму
и на Дивану и у свој земљи царства
својета.

7. И сав народ што беше остао од
Хетеја и од Амореја и од Ферезеја и
од Јевеја и од Јевусеја, који не бијаху
од Израиља,

8. Од синова њиховијех који бјеху
остали иза њих у земљи, којих не по-
трше синови Израиљеви, њих нагна
Соломун да плаћају данак до дана-
шњег дана.

9. А од синова Израиљевијех, којих
не учини Соломун робовима за свој по-
сао, него бијаху војници и поглавари
над војводама његовијем, и запојед-
ници над војскама и коњницама њего-
вијем,

10. Од њих бијаше главнијех настој-
ника, које имаше цар Соломун, двије ста
и педесет, који управљаху народом.

11. И кћер Фараону пресели Со-
ломун из града Давидова у дом који
јој сазида, јер рече: не ће срдјети
жена моја у дому Давида цара Изра-
иљена, јер је свет што је дошао у њ
ковчег Господњем.

12. Тада приношаше Соломун жртве
паленице Господу на олтару Господ-
њем који начини пред тријемом,

13. Што требаше од дана на дан при-
носити по запоједити Мојсијевој, у су-
боте и на младице и на празнике, три
пута у години, на празнике пријесни-
јех хљебова и на празнике седмица и
на празник сјеница.

14. И постави по наредби Давида она
својета редове свештеничке према слу-
жби њиховој, и Левитске према жузно-
сти њиховој, да хваде Бога и славе
пред свештеницима како треба сваки
дан, и вратаре по редовима њиховијем
над сваким вратима; јер така бијаше
запоједит Давида човека Божјијета.

15. И не одступише од запоједити
царене за свештенике и Левите ни у
чем, ни за ривнице.

16. Тако се српши све дјело Солому-
ново од онога дана кад би основан дом
Господњи на докле га не доврши, и
готов би дом Господњем.

17. Тада отиде Соломун у Есион-Га-
вер и у Елат на бријечу морском у
земљи Едомској.

18. А Хирам посла му по својим слу-
гама лафе и слаге вриште мору, и оти-
доше са слугама Соломунувијем у Офир,
и узеше оданде четири стотине и пе-
десет таланата злата и донесоше цару
Соломуну.

19. А цар Соломун даде царици Са-
вине са слугама својим.
20. А злата што дохођаше Соломуну
сваке године бјеше шест стотина и
шездесет и шест таланата,

21. Осим онога што доношашу тргов-
ци и они који продаваху мирисе; и сии
цареви Арапски и главари земаљски
доношашу Соломуну злато и сребро.

22. И начини цар Соломун двије ста
штитова од кованага злата, шест сто-
тина сивкама кованага злата дајући на
један штит,
23. И три стотине малијех штитова
од кованага злата, дајући три ста си-
вкала злата на један штитић. И остави
их цар у дому од шуме Динанске.

24. И начини цар велик пријесто од
слонове кости, и обложи га чистијем
златом.

25. А бијаше шест басамака у прије-
стома.

26. А бијаше шест басамака у прије-
стома.

27. А бијаше шест басамака у прије-
стома.

28. А бијаше шест басамака у прије-
стома.

29. А бијаше шест басамака у прије-
стома.

30. А бијаше шест басамака у прије-
стома.

стола, и подножеје од злата састављено с пријестолом, и ручице с обе стране сједишта, и два лава стајашу покрај ручица.

19. И дванаест лавова стајаше на шест басмака отуџа и одоуд. Не би таки начини ни у којем царству.

20. И сви судови из којих пијаше цар Соломун бијаху златни, и сви судови у дому од шуме Ливанске бијаху од чистога злата; од сребра не беше ништа; сребро беше ништа за времена Соломуна.

21. Јер цареве лађе хођаху у Тарсис са слугама. Храмовијем: један пут у три године враћаху се лађе Тарсиске доносећи злато и сребро, словове кости и мајмуне и пауне.

22. Тако цар Соломун бијаше већи од свијех царева земаљских богатством и мудрошћу.

23. И сви цареве земаљски трајаху да виде Соломуна да чуу мудрост његову, коју му даде Господ у срце.

24. И доносаху му сви даре, судове сребрне и судове златне, и хаљине и оружје и мирисе, коње и мазге сваке године.

25. Тако да имаше Соломун четири тисуће стаја за коње и кола, и дванаест тисућа коњика, које намјести по градовима гађе му бијаху кола и кола себе у Јерусалиму.

26. И владаше над свијем царевима од ријеке до земље Филистјевске и до међе Мисирске.

27. И учини цар, те у Јерусалиму беше сребра као камена, а кедровијех дрва као дивљих смокова које расту по пољу, тако много.

28. И довођаху Соломуну коње из Мисира и из свијех земаља.

29. А остала дјела Соломунова прва и пошљедња нијесу ли записана у књизи Натана пророка и у пророчанству Ахије Силомљанина и у утвари Идазидноца од Јеровама сину Наватову?

30. А царова Соломун у Јерусалиму над свијем Израљем четрдесет година.

31. И почину Соломун код отаца својих, и погребеше га у граду Давида оца његова; а на његово мјесто зацари се Ровам син његов.

Тада отиде Ровам у Сихем, јер се ондаје скупи сав Израљ да га зацаре.

2. А кад чу Јеровам син Наватов, који бијаше у Мисиру побјегав онамо од цара Соломуна, врати се Јеровам из Мисира.

3. Јер послаше, те га дозваше; и дође Јеровам и сав Израљ и рекоше Роваму говорећи:

4. Твој је отац метнуо на нас тежак јарам; него ти сада олакшај љуту службу оца својега и теши јарам који је метнуо на нас, па ћемо ти служити.

5. А он им рече: до три дана дођите опет к мени. И народ отиде.

6. Тада цар Ровам учини вијеће са старцима који стајаше пред Соломуном оцем његовијем док бијаше жив; и рече: како свјетуете да одговорим народу?

7. А они му одговорише говорећи: ако се улобриш народу и угодиш им и одговориш им лжењем ријечима, они ће ти бити слуге свагда.

8. Али он остави свијет, што га свјетоваше старци, и учини вијеће с младцима који одрастоше с њим и који стајаху пред њим;

9. И рече им: шта ви свјетуете да одговоримо народу који ми рекоше говорећи: олакшај јарам који је метнуо на нас твој отац.

10. Тада му одговорише младци којима одрастоше с њим, и рекоше: овако кажи народу што ти рече: отац је твој метнуо на нас тежак јарам, него нам ти олакшај; овако им реци: мој мали прет дебла је од бедара оца мојега.

11. Отац је мој метнуо на нас тежак јарам, а ја ћу још дометнути на ваш јарам; отац вас је мој шибаво бичевима, а ја ћу вас шибави бољивијем бичевима.

12. А трећи дан дође Јеровам и сав народ к Роваму како им беше казао цар рекав: дођите опет к мени до три дана.

13. И цар им одговори оштро, јер остави цар Ровам свијет старци,

14. И одговори им како га свјетоваше младци, говорећи: мој је отац метнуо на нас тежак јарам, а ја ћу још дометнути на њ; отац вас је мој шибаво бичевима а ја ћу бољивијем бичевима.

15. И цар се оглуши народа, јер Бог бјеше тако уредно да би потврдио Господ ријеч своју што је рекао преко Ахије Силомљанина Јероваму сину Наватову.

16. А кад виде сав Израљ да их се цар оглуши, одговори народ цару говорећи: какав дно ми имамо с Давидом? некамо нашествља са сином Јеровама. Свак у своју шатор, Израљу!

17. Само над синовима Израљевијем који живљаху по градовима Јудинијем зацари се Ровам.

18. И цар Ровам посла Адорама којима бијаше над данком, али га синови Израљеви застуше камењем, те погину. Тада цар Ровам брже сјде на кола, и побјеже у Јерусалим.

19. Тако отпаде Израљ од дома Давида до данашњег дана.

ГЛАВА 11.

А кад дође Ровам у Јерусалим, сазна дом Јудин и Венијамин, сто и осамдесет тисућа одбрањених војника, да завршише на Израља да поврате царство Роваму.

2. Али дође ријеч Господња Семајин човјек Божијему говорећи:

3. Кажи Роваму сину Соломунову цару Јудину и свијем синовима Израљевијем од Јуде и Венијамна, и рени:

4. Овако вели Господ: не идите и не бијте се с браћом својом, вратите се свак својој кући, јер сам ја наредио тако да буде. И они послушаше ријеч Господњу и вратише се и не идоше на Јеровама.

5. И Ровам сјде у Јерусалиму, и сазна тврде градове у земљи Јудиној;

6. Сазна Виглајем и Итам и Текују.

7. И Вет-Сур и Сокоп и Одолам,

8. И Гат и Марису и Зиф,

9. И Адорам и Јахис и Азику,

10. И Саралу и Ејалон и Хеврон, којима су у земљи Јудиној и Венијаминској тврди градови.

11. А кад утврди те градове, намјести у њима заповједнике, и стаје за живи и за умље и за вино,

12. И у сваком граду штигова и ко-

лања, и утврди их јако. Тако његов бијаше Јуда и Венијамин.

13. И свешеници и Левити, који бијаху по свему Израљу, сабраше се к њему из свијех крајева својих.

14. Јер оставише Левити подграђа своја и достојања своја, и отидоше у Јудејску и у Јерусалим, јер их отјера Јеровам и синови његови да не врше службе свешеничке Господу.

15. И постави себи свештенике за синне и за ђаводе и за теоче, које начини.

16. А за њима из свијех племена Израљевијех који управаше срце своје да траже Господа Бога Израљева, дођоше у Јерусалим да принесу жртву Господу Богу отаца својих.

17. И тако утврдише царство Јудино, и учрицише Ровама сина Соломуна за три године, јер за те три године хођаху путем Давидовијем и Соломуновијем.

18. А Ровам се ожени Маделетом кћеру Јеримота сина Давидова и Авихаилом кћеру Есијава сина Јесјева,

19. Која му роди синове: Јеуса и Сарију и Зама.

20. А послаше ње ожени се Махом кћеру Авесаломовом, која му роди Авију и Агаја и Зиву и Селомита.

21. А љубљаше Ровам Маху кћер Авесаломову већма од свијех жена својих и ипача својих; јер имаше осамнаест жена и шездесет ипача, и роди двадесет и осам синова и шездесет кћери.

22. И Ровам постави Авију сина Машина поглаваром и кнесом над браћом његовом, јер га пфаше поставити царем.

23. И мудро радећи растури све синове своје по свијем крајевима Јудинијем и Венијаминијем, по свијем тврдијем градовима, и даде им хране изобила, и доведе им много жена.

ГЛАВА 12.

А кад Ровам утврди царство и казослави, остави закон Господњи и сав Израљ с њим.

2. А пете године царовања Ровамова дође Сисак цар Мисирски на Јерусалим, јер зградише Господу,

3. С тисућу и двије стотине кола и

са шездесет тисућа коњика, и не бје-
ше броја народу који дође с њим из
Мисира, Дувејима, Сухејима и Хусе-
јима.

4. И узв тврде градове Јудине и до-
ђе до Јерусалима.

5. Тада дође Семаја пророк к Рово-
аму и кнезовима Јуднијем, који се
бијаху скупили у Јерусалим од Сиса-
ка, и рече им: овако вели Господ: ви
остависте мене, а са то и ја остављам
вас у руке Сисаку.

6. Тада се понизиле кнезови Изра-
иљени и цар, и рекоше: праведан је
Господ.

7. А кад их видје Господ гдје се по-
низиле, дође рјеч Господња Семаји
говорећи: понизиле се, не ћу их по-
трети, него ћу им сада дати избавље-
ње, и не ће се излити јарост моја на
Јерусалим преко Сисака.

8. Него ће му бити слуге да познаду
шта је мени служити, шта ли служити
царствима земаљским.

9. И тако дође Сисак цар Мисирски
у Јерусалим и узв благо дома Господ-
њега и благо дома цара, све то узв;
узв и штитове златне, које бјеше на-
чинно Соломун;

10. И на њихово мјесто начини цар
Ровоам штитове од мједи, и предаде
их старцима над стражарима који
чуваху врата дома цара.

11. И кад иђаше цар у дом Господ-
њи долажаху стражари и ношаху их, а
послаше их опет остављаху у ризницу
стражарску.

12. Што се дакле понизи, одржали се
од њега гњев Господњи, и не затр га
са свијем; јер још у Јуди бјеше добра.

13. И утврди се цар Ровоам у Јеру-
салиму, и царова; јер бијаше Ровоаму
чездесет и једна година кад се заца-
ри, и седамнаест година царова у Је-
русалиму граду, који изабра Господ
између свијех племена Израиљевих
да ондје најдеште име своје. А матери
његовој бјеше име Нама, Амонеа.

14. Али он чиниаше зло, јер не упра-
ви срца својег да тражи Господа.

15. Али дјела Ровоамова прва и по-
шљедна нијесу ли записана у књизи
пророка Семаје и видјона Ида, гдје
се казују кољена а и ратови који би-

заници на златном свијетљаку, јер др-
жимо што је Господ Бог наш народко,
а ни га остависте.

12. За то ово с нама је најпријед Бог
и свештеници његови и трубе гласне
да трубе прогину вас. Синови Израи-
љева, не војудте на Господа Бога ота-
ца својих, јер не ћете бити срећни.

13. Али Јерооам заведе засједу да
им зађу за лева, и тако Јудцима би-
јаху спријед *Једми* а с лева засједла.

14. И кад се обасреше Јудејци, а то
бој и спријед и састрат, те позикаше
ка Господу а свештеници загрубиле у
трубе.

15. И народ Јудин опет повика, и каз
викаше народ Јудин, разоби Бог Јеро-
воам и свега Израиља пред Авииом и
Јудом.

16. И побјегоше синови Израиљски
од Јуде, и даде их Бог њима у руке.

17. И поби их Јучо Авца и народ
његов, и паде од Израиља побједених
пет стотина тисућа одабраних Јуди.

18. Тако бипе покорени синови Из-
раиљски у то вријеме, а синови Јудин-
ни ослашше, јер се поуздаше у Госпо-
да Бога отаца својих.

19. И Авја потрера Јерооама, и узв
му градове Вегил и села његова, и Је-
саву и села њезина, и Ефрон и села
његова.

20. И Јерооам се више не опорави
за живота Авјина, и удари га Господ
те умрије.

21. А Авја утврди се, и узв четрна-
ест жена, и роди двадесет и два сина
и шеснаест кћери.

22. А остала дјела Авјина и путеви
његови и бесједе његове записане су у
књизи пророка Ида.

ГЛАВА 14.

А кад почину Авја код отаца сво-

јих и потребше га у граду Давидову,
зацари се на његово мјесто Аса син
његов. За његова времена почину зе-
мља десет година.

2. И чиниаше Аса што је добро и пра-
во пред Господом Богом његовијем.

3. Јер обори олтаре туђе и висиле, и
изложи ликове њихове и исјече лу-
гове њихове.

4. И заповједи синовима Јуднијем
да траже Господа Бога отаца својих;

ГЛАВА 15.

Тадв дух Божији дође на Азарју сина
Одиова;

ГЛАВА 15.

2. Те отише пред Асу, и рече му: чуј мене, Асо и све племе Јудино и Венијаминово; Господ је с нама, јер сте ви с њим; и ако га устравите, наћи ћете га; ако ли га оставите, и он ће вас оставити.

3. Дуго је Израил без правота Бога и без свештеника учитеља, и без закова.

4. Да су се у невољи својој обраћали ка Господу Богу Израилљеву и тражили га, нашли би га.

5. Али у ово вријеме не може се на миру одлазити ни долазити; јер је мир велик међу свијем становницима земљанима;

6. И потиру народи један други, и градови један други, јер их Бог смеће свакојаким невољама.

7. За то ви будите храбри и немојте да вам клоују руке, јер има плата за ваш труд.

8. А кад чу Аса те ријечи и пророштво пророка Одида, охрабри се, и истријеби тадне богове из све земље Јудине и Венијамнове и из градова које беше узео у гори Јефремовој, и понови олтар Господњи који бијаше пред тријемом Господњим.

9. По том сазна све племе Јудино и Венијаминово и дошљаке који бијашу код њих од Јефрема и Манасије и Симеуна, јер их много пребјеже к њему из народа Израилјева кад видјеше да је Господ Бог његов с њим.

10. И скупише се у Јерусалим тридесет месеца петнаесте године царовања Асина.

11. И у онај дан принесоше Господу жртве од плаћена који догнаше, седам стотина волова и седам тисућа оваца.

12. И узхватише вјеру да траже Господа Бога отаца својих свијем срцем својим и свом душом својом;

13. А ко год не би тражио Господа Бога Израилјева, да се погуби, био мали или велики, човјек или жена.

14. И заклеше се Господу гласом великим и уз кликовање и уз трубе и рогове.

15. И радоваше се сав народ Јудин ради те заклетве, јер из свега срца својега заклеше се, и од све воље своје тражише га и нађоше га; и Господ им даде мир од свуда.

16. Јоште и Маху матер своју сјрже Аса с власти, јер беше начинила у луку идола, и Аса објави идола нези-на и изломи га и сажече на потоку Кедрону.

17. Али висине не бише оборене у Израилу, али срце Асино беше право свега вијека његова.

18. И унесе у дом Божији што беше посветио отац његов и што беше сам посветио, сребро и злато и судове.

19. И не би рата до тридесет пете године царовања Асина.

ГЛАВА 16.

Године тридесет шесте царовања Асина изиде Васа цар Израилљев на Јуду, и стаде задати Раму да не да никому отићи к Аси цару Јудину ни од њега доћи.

2. Тада узе Аса сребро и злато из ризница дома Господњег и дома царова, и посла Бен-Ададу цару Сирском, који живљах у Дамаску, и поручи:

3. Вјера је између мене и тебе, између оца мојега и оца твојега, ево шаљем ти сребра и злата, хајде, поквари вјеру коју имах с Васом царем Израилљевим, еда би отишао од мене.

4. И послуха Бен-Адад цара Асу, и посла војводе своје на градове Израилеве, и освојише Ијон и Дан и Авел-Мајим и све градове Нефталимове у којима бијашу житнице.

5. А кад Васа то чу, преста задати Раму и остави дјело своје.

6. Тада цар Аса узе сав народ Јудин, те однесоше камење из Рама и дрво, Ганаду и Мислу.

7. А у то вријеме дође Ананије видјелац к Аси цару Јудину и рече му: што си се поуздао у цара Сирскога а нијеси се поуздао у Господа Бога својега, за то се војска цара Сирскога измаче из твојих руку.

8. Нијесу ли Етиопљани и Лувјеји имали велике војске с врло много кола и коњика? на кад си се поуздао у Господа, даде ти их у руке.

9. Јер они Господње гледају по свој земљи да би показивао силу своју према онима којима је срце цијело према њему. Дуго си у том радно; за то ће од села бити готови на те.

10. Тада се Аса разгвехи на пророка, и врже га у таланич, јер се расрди на њ за то; и потланич Аса неке из народа у то вријеме.

11. Али глас, дјела Асина, прва и последња, ено записана су у књизи о царевима Јудиним и Израилљевим.

12. И разбоље се Аса тридесет девете године царовања својега од ногу, и болест његова би врло тешка, али ни у болести својој не гражи Господа нешто љекара.

13. И тако почину Аса код отаца својих, и умрије четрдесет прве године царовања својега.

14. И погребоше га у гробу његову, који ископа себи у граду Давидову, и мекнуше га на постелу коју беше напунио мирисавијех ствари и масти зготовљенијех вриштином апотекарском, и спалише му их врло много.

ГЛАВА 17.

Тада се запари Јосафат син његов на његово мјесто, и укријепи се на Израилу.

2. И понајмешта војску по свијем тврђама градовима Јудиним, и понајмешта страже по земљи Јудиној и по градовима Јефремовим, које задоби Аса отац његов.

3. И бијаше Господ с Јосафатом, јер хођаше пријем путовима Давида отаца својега и не тражаше Њага;

4. Него Бога отаца својега, тражаше и по заповијестима његовијем хођаше, и не чинише као синови Израилљевни.

5. За то утврди Господ царство у рукама његовој, и сав народ Јудин даваше даре Јосафату, те имаше велико благо и славу.

6. И срце се његово ослободи на путовима Господњим, те још обори висине и лугове у Јудеји.

7. И треће године свога царовања посла кнезове своје Вен-Аиала и Овану и Захарју и Натанајла и Михају да уче по градовима Јудиним;

8. И с њима Левите: Семају и Натанију и Зевадју и Асанла и Семтрамота и Јонатана и Адонију и Товију и Тов-Адоњу, Левите, и с њима Елисаму и Јораму снештенице.

9. И учашу по Јудеји имајући при се-

би књигу закона Господњег, и прохорачу све градове Јудине учећи народ.

10. И дође страх Господњи на свјетлости по земљама око Јуде, те не војеваше на Јосафата.

11. И сами Филатеји доношаху Јосафату даре и данак у новцу; и Арапи договљаху му стову, по седам тисућа и седам стотина овнова и по седам тисућа и седам стотина јараца.

12. Тако напредоваше Јосафат и подеже се веома; и сазиде у Јудеји куле и градове за житнице.

13. И имаше много добра по градовима Јудиним, и војника, храбријех јунака у Јерусалиму.

14. А ово је број њихов по домовима отаца њиховијех: од Јуде тисућници: Адна војвода, с којим бијаше три стотине тисућа храбријех јунака.

15. А за њим Јован војвода, с којим бијаше двије ста и осамдесет тисућа;

16. А за њим Амасја син Зихријев, који се драговољно даде Господу, и с њим бијаше двије ста тисућа храбријех јунака;

17. А од Венијамина: храбри јунак Елјада, с којим бијаше двије ста тисућа наоружанијех луком и штитом;

18. А за њим Јосавад, с којим бијаше сто и осамдесет тисућа наоружанијех за бој.

19. Ови служашу цару осми онимјех годинама у свој земљи Јудиној.

ГЛАВА 18.

И Јосафат имајући велико благо и славу опријатељи се с Ахавом.

2. И послѣ неколико година отиде к Ахаву у Самарију; и навла му Ахав много оваца и волова и наговараше га да пође на Рамот Галадски.

3. И рече Ахав цар Израилљев Јосафату цару Јудину: хоћеш ли ићи са ја као ти, и народ мој као твој народ; хоћемо с тобом на војску.

4. Још рече Јосафат цару Израилљеву: штај данас шта ће Господ рећи. Тада сазва цар Израилљев пророке своје, четирџи стотине људи, и рече им: хоћемо ли ићи на војску на Рамот Галадски, или ћу се обанити? А они ре-

коше: иди, јер ће га Господ дати у руке цару.

6. А Јосафат рече: има ли ту још који пророк Господњи да га питамо?

7. А цар рече Јосафату: има још један човек преко којег бисмо могли упитати Господа; али ја мрзим на њ, јер ми не прориче добра него свагда зло; то је Михеја син Јемлин. А Јосафат рече: нека цар не говори тако.

8. Тада цар Израјљев дозва једнога Авраамина, и рече му: брже доведи Михеју сина Јемлина.

9. А цар Израјљев и Јосафат цар Јудин сјеваху снаги на свом пријестолу обучени у *чирске* хаљине, сјеваху на пољани код врата Самаријских, и сви пророци пророковаху пред њима.

10. И Седенија син Хананин начини себи гвоздене рогове, и рече: овако веломе Господ: овичем ћеш бости Сирце докле их не истријебиш.

11. Тако и сви пророци пророковаху говорећи: иди на Рамот Галадски, и бићеш срећан, јер ће га Господ предати цару у руке.

12. А посланик који отиде да дозове Михеју рече му говорећи: ево пророци проричу сви једнијем гласом добро цару; нека и твоја рјеч буде као њихова, и говори добро.

13. А Михеја рече: тако да је жив Господ, говорићу оно што рече Бог мој.

14. И кад дође к цару, рече му цар: Михеја! хоћемо ли ићи на војску на Рамот Галадски, или ћу се оканити? А он рече: идите, бићете срећни, и даће вам се у руке.

15. А цар му рече: колико ћу те плата закљивати да ми не говориш него истину у име Господње?

16. Тада рече: видно сам сав народ Израјљев разасут по планинама као овце које немају пастира, јер рече Господ: овај немају господара, нека се врате сваг својој кући с миром.

17. Тада рече цар Израјљев Јосафату: нијесам ли ти рекао да ми неће пророковати добра него зло?

18. А Михеја рече: за то чуће рјеч Господњу; видјех Господа гдје сједи на пријестолу свом, а сва војска небеска стајаше му с десне и с лијеве стране;

19. И Господ рече: ко ће преварити

Ахава цара Израјљева да отиде и падне код Рамота Галадскога? Још рече: један рече ово а други оно.

20. Тада изиде један дух, и ставиши пред Господа рече: ја ћу га преварити. А Господ му рече: како?

21. Одговори: изићи ћу, и бићу лажљив дух у устима свјецх пророка његових. А Господ му рече: преварићеш га и навадаваћеш, иди и учини тако.

22. За то сада ето, Господ је мегнуо лажљив дух у уста, тијем пророцима твојим; а Господ је изрекao зло по те.

23. Тада приступи Седенија син Хананин, и удари Михеју по образу говорећи: којим је путем отишао дух Господњи од мене да говори с тобом?

24. А Михеја му рече: ето, видјехеш у оној дан кад отидеш у најтајнију клијет да се свариш.

25. Тада цар Израјљев рече: ухвати те Михеју, и одведите га к Амону заповједнику градском и к Јосаву сину цареву.

26. И рециште им: овако вели цар: мегните овога у тамницу, и дајте му по мало хлеба и по мало воде докле се не вратим у миру.

27. А Михеја рече: ако се вратим у миру, није Господ говорио преко мене. Још рече: чуће сви народи.

28. И отиде цар Израјљев с Јосафатом царем Јудинијем на Рамот Галадски.

29. И рече цар Израјљев Јосафату: ја ћу се преобући кад поћем у бој, а ти обуци своје одијело. И преобуче се цар Израјљев, и отидоше у бој.

30. А цар Сирски заповједи војводама од кола својих говорећи: не удавајте ни на мамога ни на великога не-рајте ни на самога цара Израјљева.

31. А кад војводе од кола видјеше Јосафата, реконше: то је цар Израјљев. И окренуше се на њ да ударе. Али Јосафат повиња, и Господ му поможе, и одврати их Бог од њега.

32. Јер видјевши војводе од кола да није цар Израјљев, одступише од њега.

33. А један застријели из лука ногоном и устријели цара Израјљева гдје слупча оклоп. А он рече својему војаци: савиј руком својом и извези ме из боја, јер сам рањен.

34. И бој би жестоко онога дана, а

цар Израјљев заоста на колима својим према Сирцима до вечера, и умрије о сунчаном заласку.

ГЛАВА 19.

А кад се Јосафат цар Јудин враћаше с миром кући својој у Јерусалим,
2. Изиде преда њ Јуј син Ананијев, видјелац, и рече Јосафату: безбожни-ку ли помажеш, и оне који мрзе на Господа, љубиш? за то се подигао на те гнев Господњи.

3. Али се нашло добра на теби што си истријебо лугове из земље и што си управно срце своје да тражиш Бога.

4. По том Јосафат сјеђаше у Јерусалиму, и опет прође по народу од Вирсавеје до горе Јефероме, и поврати их ка Господу Богу оца њиховијех.

5. И постави судије у земљи по свјетом тврдијем градовима Јудинијем, у сваком граду.

6. И рече судијама: гледајте шта ћете радити, јер не ћете судити за човека него за Господа, који је с вама кад судите.

7. За то нека буде страх Господњи у вама; пазите и радите, јер у Господа Бога намета нема неправде, нити гледа да ко је ко, нити прима поклона.

8. Такођер и у Јерусалиму постави Јосафат од Левита и свештеника и глара домова отачних у Израилу за судове Господње и за расправе; јер долажаху опет у Јерусалим.

9. И заповједи им говорећи: тако радите у страху Господњем, вјерно и цијела срца.

10. И у свакој парници која дође к вама од браће наше што сједо по градовима својим, да *расуди*те између криви и крив, између закона и заповјести, између уредног и судова, обавјестите их да не би гријешили Господу. Да не би дошао гнев *његов* на вас и на браћу вашу; тако чините, те не ћете згријешити.

11. И ово, Амариа поглавар свештенички биће над вама у свјетем послушану Господњем, а Завадија син Исмаилов вођа дома Јудина у свјетем послушану царским; такођер Левити управитељи биће уз вас. Будите слободни, и радите, и Господ ће бити с добријем.

А послате тога синови Моавови и синови Амоновима с њима који живе међу синовима Амоновијем, дођоше да војују на Јосафата.

2. И дођоше те јавише Јосафату говорећи: иде на те велико мноштво истребих преко мора, из Сирје; и ево их у Асавон-Тамару, а то је Ен-Гад.

3. А Јосафат се уклады, и обрати лице своје да тражи Господа, и огласи пост по свој земљи Јудиној.

4. И скупиле се сви синови Јудини да траже Господа, и из свјетх градова Јудинијех дођоше да траже Господа.

5. Тада стаде Јосафат у збору Јудини и Јерусалимском у дому Господњем пред тријемом новијем,

6. И рече: Господе Боже отаца наших! вијеси ли ти Бог на небу и владаш свјетом царствима народнијем? није ли у твојој руци моћ и сила да ти нико не може одољети?

7. Нијеси ли ти, Боже наш, одагнао становнике ове земље испред народа својега Израјља, и дао је на вијек сјемеу Аврама пријатеља својега?

8. Те се населише у њој, и сарадилише ти у твој светиву за име твоје говорећи:

9. Кад нас задеси како зло, мач осветни или помор или глад, стаћемо пред овим же домом и пред тобом, јер је име твоје у овом дому, и вапићемо теби у невољи својој, услиши и избави.

10. А сада ево, синови Амоновима и Моавови и они из горе Сира, кроз које нијеси дао синовима Израјљевим пролази кад иђаху из земље Мисирске, нешто их обидоше и не истријебише;

11. А ево, они нам враћају донавши да нас истрепају из нашествља твојега, које си нам предао.

12. Боже наш, зар им не ћеш судити? јер у нама нема сваге да се определи? јер у нама нема мноштва великом, које иде намо томе мноштву великом, које иде на нас, нити ми знамо што бисмо чинили, нешто су очи наше *умртје* у те.

13. А сви синови Јудини стајаху пред Господом и дјеча њихова, жене њихове и синови њихови.

14. Тада сиђе дух Господњи уред збора на Јазлаа сина Захарје сина Вефаје сина Јемла сина Матанијина, Левита између синова Асавовијех,

15. И рече: сатпајте, сви синови Јудини и Јерусалимљани, и ти царе Јосафате, овако вам вели Господ: не бојте се и не плашите се тога мноштва великога, јер није ваш рат него Божији.

16. Сутра изидите на вих; они ће поћи уз брдо Зис, и наћи ће их на крају потока према пустињи Јериду.

17. Не тресите ви да се бијете у оном боју; поставите се, стојте на гледајте како ће вас избавити Господ, Јуда и Јерусалиме! не бојте се и не плашите се, сутра изидите пред вих, и Господ ће бити с нама.

18. Тада се Јосафат сави лицем к земљи, и сви Јудејци и Јерусалимљани падоше пред Господом, и поклонили се Господу.

19. А Левити од синова Каатовијех и од синова Корејвијех усташе, те хвалише Господа Бога Израјљева гласом веома високом.

20. А у јутру уставши рано изидоше у пустињу Текуску; а кад измљаху, стаде Јосафат и рече: чуће ме, Јудејци и Јерусалимљани: вјерујте Господу Богу својему и бићете јаки, вјерујте пророцима његовијем и бићете срећни.

21. И тако договорив се с народом постави црњаче Господње да хвале свету красоту идући пред војском и говорећи: хвалите Господа, јер је до нас јека милост његова.

22. А кад почеше пјесму и хвалу, обрадоше се синови Амонове и на оне из горе Сира, који изидоше на Јуду, те се разбине.

23. Јер синови Амонови и Моавови усташе на оне из горе Сира да их побиху и погубише, а синови Моавове и на оне из горе Сира, ударише једни на друге, те се погубише.

24. А кад Јуда дође до стражаре према пустињи, и погледа на мноштво, а то мртва тјелеса леже по земљи, и ни један не беше остао жив.

25. За то дође Јосафат с народом својим да поклепа пилијен; и нађоше много мртвог блага и драгоцјенијех напита на мртвацима, и наплдијенише да већ не могуће носити; три дана купилише пилијен, јер га беше много.

26. А четврти дан скупише се у долини благословној, јер ондје благослов-

бра и злата и заклада с тврдијем гра-

ГЛАВА 21.

По том почну Јосафат код отаца својих, и би погребен код отаца својих у граду Давидову; а на његово се мјесто зацари Јорам син његов.

2. А браћа му, и нађоше синови Јосафатови, браћа: Азарја и Јехило и Захарја и Азарја и Михаило и Севатја; ти сви бијаху синови Јосафата цара Израјљева.

3. И отац им даде велике дарове, сре-

389

довима у земљи Јудиној; царство пак даде Јораму, јер беше првенач.

4. А Јорам ступи на царство оца својега и утврдив се, побив сву браћу своју маћех и неке кнезове Израјљевне.

5. Имаше Јорам тридесет и двије године кад се зацари, и царова осам година у Јерусалиму.

6. И хођаше путем царева Израјљевнијех, као што чиваше дом Ахавов, јер се ожени вћеру Ахавовом; и чиваше што је зло пред Господом.

7. Али Господ не хте затрети дома Давидова ради зајета који учини с Давидом и што му беше рекао да ће да ти видијеш веху и синовима његовијем у вијек.

8. За његова времена одврже се Едом да не буде под Јудом, и поставише себи цара.

9. За то отиде Јорам с војводама својим и са свијем војима својим; и уста ноћу, те побив Едомце који га бијаху опколили, и заповиједнике од кола.

10. Ипак се одвргоше Едомци да не буду под Јудом до данас. У исто вријеме одврже се и Ливна да не буде под вих, јер остави Господа Бога отаца својих.

11. Још и висине начини по брдима Јудинијем, и наведе на прелазу Јерусалимљане и предасти Јуду.

12. Тада му дође књига од Илије пророка, гдје му говораше: овако вели Господ Бог Давида ота твојега: што нијеси ходио путовима Јосафата ота својега и путовима Асе цара Јудина,

13. Нето си ходио путем царева Израјљевнијех и навео си на прелазу Јуду и Јерусалимљане, као што је дом Ахавов навео на прелазу Израјља, и још си побив браћу своју, дом ота својега, боље од себе,

14. Ево, Господ ће ударити великим злом народ твој и синове твоје и жене твоје и све што имаш.

15. И ти ћеш боловати тешко, од болости у пријелима, да ће ти пријена изаћи од болости, која ће трајати двије године.

16. И тако подиже Господ на Јораму дух Филистестјима и Арапима који живе до Египтољана.

17. И они допавши на земљу Јудину продрјераше у њу, и однесоше све благо

што се нађе у дому цареву, и синове његове и жене његове, да му не оста ни један син осим Јоахаза најмлађага сина његова.

18. И послације свега тога удари га Господ болешћу у пријелима, којој не беше лијека.

19. И дан по дан промљаше, и кад се навршише двије године, изидоше му пријена с болешћу и узрјеше од тешких болова, и народ му не пали мисли као што је чинио оцима његовијем.

20. Имаше тридесет и двије године кад поче царовати, и царова осам година у Јерусалиму, и преину да нико не зажали за њим; и погребеше га у граду Давидову, али не у гробу царском.

ГЛАВА 22.

А Јерусалимљани зацарише на његово мјесто Охозию најмлађага сина његова, јер старије све побив чета која дође с Арапима у око; и тако Охозија син Јорамов поста цар Јудин.

2. Имаше Охозија четрдесет и двије године кад поче царовати, и царова годину дана у Јерусалиму. Матери му беше име Гоголија, кћи Амријева.

3. И он хођаше путовима дома Ахавова, јер га мати наговараше на зла дјела.

4. И чиваше што је зло пред Господом као дом Ахавов; јер му они бијаху савјетници по смрти ота његова на погуба његову.

5. И по њихову савјету хођећи изиде с Јорамом Ахавовијем царем Израјљевијем на војску на Азила цара Сирцијана.

6. А он се врати да се лијечи у Јерусалиму од рана које му задаше у Рами, кад се бијаше с Ахавом царем Сирским.

7. А Азарја син Јорамов цар Јудин дође у Јерусалим да види Јораму сина Ахавова, јер бијаше болестан.

8. Али бијаше од Бога на пронаст Охозии што дође к Јораму; јер дошав отиде с Јорамом на Јуја сина Нихсијана, којег Господ помаза да истрјеји би дом Ахавов.

9. Јер кад Јуј извршиваше ослегу на дому Ахавову, нађе кнезове Јудине и синове браће Охозинине, који служажу Охозии, и погуби их.

9. По том потражи Оховију, и ухватише га, кад се кријаше у Самарји, и доведавши га к Јују погубише га, и употребоше га; јер рекосе: син је Јосавата који је тражио Господа свијем срцем својим. И тако не би никога од дома Оховијина који би могао бити цар.

10. За то Готолја мати Оховијина видјевши да јој син погибе, уста и поби све царско сјеме дома Јудина.

11. Али Јосавета кћи цара узвеза Оховијина и украде га између синова царевих, које убијаху; и сакри га с дојком његовом у дозвинуку. И тако Јосавета кћи цара Јоравина жена Јодаја свештеника сакри га од Готолје, јер бијаше сестра Оховијина, те га не уби.

12. И бијаше с њима сакривен у domu Божијем шест година; а Готолја цароваше у земљи.

ГЛАВА 23.

А седме године ослободи се Јодај, и узвезе к себи стотинике Азарју сина Јероамова и Исмаила сина Јоананова и Азарју сина Овидова и Масију сина Адајева и Елсавата сина Зихријева, и ухвати вјеру с њима.

2. Те промазеши земљу Јудину сабраше Левите из свијех градова Јудиних и главаре *породица* отацких у Израелу, и добоше у Јерусалим.

3. И сав збор учини вјеру у domu Божијем с царем; и Јодај им рече: ево, син ће царев царовати, као што је рече као Господ за синове Давидове.

4. Ово учините: трећина вас који долазите у суботу између свештеника и Левита нека буду вратари на прагу; и Левита нека буду вратари на прагу; а друга трећина нека буде у царском двору; а остала трећина на вратима од темеља, а сав народ у тријемовима дома Господњег.

6. Нико да не улази у дом Господњи осим свештеника и ондјех Левита који служе; они нека улазе, јер су посвећени, а сав народ нека чини што је Господ заповједио да чини.

7. И Левити нека опоме цара сваки с оружјем својим у руци; и ко би год ушао у дом, да се погуби; и будите уз цара кад стане улазити и излазити.

8. И учинише Левити и сав народ Јудин снe што заповједи свештеник Јо-

дај; и узеше сваки своје људе који долажаху у суботу и који одлажаху у редова.

9. И даде Јодај свештенике стотиницима волља и шитигоне и шитигоне цара Давида што бијаху у domu Божијем.

10. И постави сав народ све с оружјем у руку, од десне стране дома до лијеве према олтару и према domu, око цара.

11. Тада изведоше сина цара, и метнуше му на главу вијенак, и *даци* му свједочанство, и зацарише га, и Јодај и синови његови показаше га и рекосе: да живи цар!

12. А кад Готолја чу виду народа који се стјецаше и хваљаше цара, дође к народу у дом Господњи.

13. И погледа, и гле, цар стајаше код својега ступа на уласку, а кнезови и трубе око цара, и сав народ земаљски радоваше се и трубе трубуљашу и певачи преваху уз оруђа музичка и они који почињаху у пренаву. Тада раздрже Готолја хаљине своје и повиза: бун! бун!

14. А Јодај свештенике заповједи да изиду стотиници који бијаху над војском, и рече им: изнедите је из врта на поље, и ко пође за њом нека се погуби мачем; јер рече свештеник: немојте је убити у domu Господњем.

15. И начинише јој мјесто, те отиде како се иде вратима коњским у дом царев, и ондје је погубише.

16. Тада Јодај учини вјеру међу собом и свијем народом и царем да ће бити народ Господњи.

17. По том сав народ отиде у дом Валов, и раскопаше га, и олгаре његове и ликове његове изломаше, а Матана свештеника Валова убише пред олгарима.

18. И Јодај уреди опет службу у domu Господњем међу свештеницима и Левитима, које Давид бјеше одредио domu Господњем, да би приносили жртве паљенице Господу, као што пише у закону Мојсијеву, с веселем и прјеснама по наредби Давидовој.

19. Постави и вратаре на вратима дома Господњег да не би улазио нечист ода шта му драго.

20. И узвезе стотинике и звагитије људе

и који управљаху народом, и вас народ земаљски, и изведе цара из дома Господњег и уђоше високим вратима у дом царски, и посадише цара на царски пријесто.

21. И радоваше се вас народ земаљски, и град се умири, кад Готолја убише мачем.

ГЛАВА 24.

Бијаше Јосав седма година кад се зацари, и царова четрдесет година у Јерусалиму. Матери му бјеше име Сивја из Вирсаје.

2. И чинваше Јосав што је право пред Господом докле год бијаше жив Јодај свештеник.

3. И Јодај га ожени дрјема женама, те роди синове и кћери.

4. По том Јосав научи да оправди дом Господњи.

5. И савзав свештенике и Левите, па им рече: пођите по градовима Јудиним и купите од свега Израелца новаца да се оправља дом Бога вашег од године до године, и ви похитите с тријем. Али не хитите Левити.

6. За то цар дозва Јодаја поглавару и рече му: за што не настojiши да Левити доносе из Јудеје и Јерусалима прилоге које је наредио Мојсије слуга Господњи збору Израелјеву на шагору од састапка?

7. Јер безбожна Готолја и синови њезини ондјенише дом Господњи и све ствари посвећене domu Господњем обратилише на Вале.

8. И тако заповједи цар те начинише ковчет, и метнуше га на врата дома Господњег са споља.

9. И огласише по Јудеји и по Јерусалиму да доносе Господу прилог који је наредио Мојсије слуга Божиј Израелу у пустыњи.

10. И обрадоваше се кнезови и вас народ, и доносише метлаху у ковчет кад се не сврши.

11. И кад доносаху Левити ковчет за заповједсти цареву, видјевши да има много новаца, долажахе писар царев и посланик поглавара свештеничог, те ишрчиваху ковчет, по том га опет односаху и остављаху на његово мјесто; и тако чинаху сваки дан, и накупаше много новаца.

12. И даваше га цар Јодај настojiницима над послом око дома Господњег, а они наимаху каменаре и дрво-дјелце да се обнови дом Господњи, и дозвече који раде од гвозђа и од мједи, да се справи дом Господњи.

13. И пославаху посленици, и оправљаше напредоваше под њиховијем рукама, те повратили domu Божијем облици његово, и утврдише га.

14. А кад сарпаше, донесе пред цара и Јодаја новце што претекосе; и од тога начини судове за дом Господњи, судове за службу и за жртве, и кадонице, и *друже* судове златне и сребрне. И тако приносаху жртве паљенице у domu Господњем једнако свега вијека Јодајева.

15. По том остаријени Јодај сит живота умрије; сто и тридесет година бјеше му кад умрије.

16. И употребоше га у граду Давидову код цррева; јер чинваше добро у Израелу и Богу и domu његову.

17. А кад умрије Јодај, добоше кнезови Јудини и покљонише се цару; тада их послуша цар,

18. Те оставише дом Господа Бога отаца својих, и стадоше служити луговина и идолма; и подиже се гвех *Господњи* на Јуду и на Јерусалим за тријем тријех њихов.

19. И слаше им пророке да их врате ка Господу, и они им свједочаху, али их не послушаше.

20. И дође дух Господњи на Захарију сина Јодаја свештеника, те стаде више народа и рече им: овако вели Бог: за што преступате заповјести Господње? не ћете бити срећни; што остависте Господа, за то и он вас остави.

21. А они се побунеше на њ, и засуше га камењем по заповједсти цареву у тријем дома Господњег.

22. И не опомену се цар Јосав милости коју му учини Јодај отац његов, рече: Господ нека види и тражи.

23. А кад прође година, подиже се на њ војска Сирска и уђе у земљу Јудејску и у Јерусалим, и побиде по нареду све кнезове народне, и вас плацин од њих послаше цару у Дамаск.

24. Ако и мала бјеше војска Сирска

која дође, ипак Господ даде у руке њихове врло велику војску, јер бреху оставили Господа Бога отаца својих. И тако на Јосву завршише суд.

25. А кад отидоше од њега оставивши га у тешкој болести, побунине се на њ слуге његове, и убише га на постељу његовој, те погибе; и погробоше га у граду Давидову, али га не погробоше у гробовима царским.

26. А ово су што се побунине на њ: Завад син Симеите Амоние и Јозавад син Симритице Моавке.

27. А о синовима његовијем и о великој порези што би под њим, и о грађењу дома Божијег, ето записано је у књизи о царевима. А зацари се на његово мјесто Амасија син његов.

ГЛАВА 25.

Бијаше Амасија двадесет и пет година кад поче царовати, и царова двадесет и девет година у Јерусалиму. Матери му бјеше име Јоадана из Јерусалима.

2. Он чинише што је право пред Господом, али не цијелијем срцем.

3. И кад се утврди у царству, поби слуге своје које убише цара оца његова.

4. Али синова њиховијех не погуби, него учини како пише у закону, у књизи Мојсијевој, гдје је заповиједно Господ говорио: оцени да не гину за синове, ни синови за оцове, него сваки за свој грјех нека гине.

5. Иза тога скупи Амасија народ Јудин, и постави по домовима отачким тисућнике и стотинике по свој земљи Јудиној и Бенјаминовој, и изброји их од двадесет година и више, и нађе их три ста тисућа војника изабранијех, који ношаху копље и штит.

6. И јоште најми између Израјљана сто тисућа храбријех људи за сто таланата сребра.

7. Али дође му човјек Божији и рече: цару, да не иде с тобом војска Израјљска, јер Господ није с Израјљанима ниш са синовима Јееремовијем.

8. Него иди ти, и буди храбар у борби; имаче ће те оборити Бог пред непријатељем, јер Бог може и помоћи и оборити.

9. Тада рече Амасија човјеку Божи-

даше се, он и Амасија цар Јудин, у раснесе се име његово до Мисира, јер ослаи веома.

22. Али Јуду разди Израјљ, те побегоше сваки ка својему шатору.

23. А Амасију цара Јудина сына Јоаса сына Јоакимова ухвати Јоас цар Израјљев у Бет-Семесу, и одведе га у Јерусалим, и обори зад Јерусалимски од врата Јееремовијех до врата на углу, четири стотине лавата.

24. И зове сие злато и сребро и све посуђе што се нађе у дому Божијем у Овид-Едома и у ризници дома царскога, и тако, па се врати у Самарију.

25. И поживје Амасија син Јоасов цар Јудин по смрти Јоаса сына Јоакимова за цара Израјљева петнаест година.

26. А остала дјеца Амасијина прва и пошљедња, ето нијесу ли записана у књизи о царевима Јудинијем и Израјљевим?

27. И по што Амасија одступи од Господа, диглоше буну на њ у Јерусалиму, а он побјеже у Дакис. Али послаше за њим у Лакис, и убише га ондје.

28. И додосеше га на кољма и погробоше га код отаца његовијех у граду Јудину.

ГЛАВА 26.

Тада вас народ Јудин узе Овију, коме бијаше педесет година, и зацарише га на мјесто оца његова Амасије.

2. Он заведе Елог повратив га Јуди по што цар почину код отаца својих.

3. Овији бијаше педесет година кад се зацари, и царова педесет и двије године у Јерусалиму. Матери му бијаше име Јехошја из Јерусалима.

4. Он живише што је право пред Господом са свијем вако је чинио Амасија отац његов.

5. И тражаше Бога, докле жив бијаше Захарија који разумијеваше утваре Божије; и докле год тражаше Господ, даваше му срећу Бог.

6. Јер изашав војеваше с Филлистинијама, и обори зидове Гату и зидове Јавни и зидове Азогу; и савија градове у земљи Азоцкој; и по Филлистинијама.

7. И Бог му поможе против Филлистинеја и против Арама, који живљаху у Гурвалу, и против Маонапа.

8. И Амонци даваху даре Овији, и

403
раснесе се име његово до Мисира, јер ослаи веома.

9. И савија Овија куле у Јерусалиму на вратима на углу и на вратима у долазу, и на углу, и утврди их.

10. Савија и у пустињи куле, и ископа многу студенаца, јер имаше много стове и у долинама и у равнинама, и ратара и виноградара по брзинама и на Кармилу, јер му мила бјеше пољска радна.

11. И имаше Овија убојиту војску, која иђаше у рат у четама бројем, вако их изброји Јеало писар и Масија управитељ, под управом Ананије војводе царева.

12. Свега на број бијаше главара домова отачких храбријех јунака двије тисуће и пест стотина,

13. А под њиховом руком војске три стотине и седам тисућа и пет стотина храбријех војника, да помажу цару против непријатеља.

14. И учини Овија свој војсци штитове и копља и шљемове и оклопе и златкове и камење за праће.

15. И начини у Јерусалиму бојне спреме врло вјешто измишљене да стоје на кулама и на угловима; да међу стубијем и велико камење; и раснесе се име његово далеко, јер му се дивно помагаше докле осили.

16. Али кад осили, понесе се срце његово, те се поквари, и сакријени Господу Богу својему, јер уђе у цркву Господњу да кади на олтару кадилом;

17. А за њим уђе Азарија свештеник и с њим осамдесет свештеника Господњих храбријех људи;

18. И опријаше се цару Овији говорено: није твоје, Овија, кадити Господу, него свештеника синова Ароновијех који су посвећени да каде; кади из светиње, јер си акријешо, и не ће ти бити на част пред Господом Богом.

19. Тада се разгњени Овија држећи у руци кадионику да кади; и кад се гњевљаше на свештенике, изиде му губа на челу пред свијем свештеницима у domu Господњем код олтару кадилонога.

20. И погледа га Азарија поглавар свештенички и сви свештеници, а он свопаше на челу, и брже га изведоше на

поље, а и сам похитије да изиде, јер га Господ удари.

21. И оста цар Озија губав до смрти своје, и сјеђаше у одвојеном дому губав, јер би одлучен од дома Господова; а Јотам син његов управљаше додом царевљем и суђаше народу у земљи.

22. А остала дјела Озијина прва и пошљедња написао је пророк Исација син Амсов.

23. И почину Озија код отаца својих, и потребеше га код отаца његовијех у гробном пољу царском, јер рекоше: губав је. И зацари се на његово мјесто Јотам син његов.

ГЛАВА 27.

Двадесет и пет година бијаше Јотаму кад поче царовати, и царова шеснаест година у Јерусалиму; матери му бише име Јеруса, кћи Садокона.

2. Он чинваше што је право пред Господом са свијем како је чинио Озија отац његов, само што не уђе у цркву Господњу; али народ још бијаше покварен.

3. Он начини висока врата на дому Господњем, и на зиду Овајду много назида.

4. Још сазиде и градове у гори Јудиној, и у шумала погради дворева и куле.

5. И војева с царем синова Амонијех и свадда их; и дадоше му синови Амониови оне године сто таланата сребра и десет тисућа кора пшенице и јечма десет тисућа. Голико му дадоше синови Амониови и друге и треће године.

6. И тако осли Јотам, јер управи полове своје пред Господом Богом својим.

7. А остала дјела Јотамова и син ратови његови и путови његови, оно су записани у књизи о царевима Израљевљем и Јудинијем.

8. Двадесет и пет година бише му кад поче царовати, и царова шеснаест година у Јерусалиму.

9. И почину Јотам код отаца својих, и потребеше га у граду Давидову; а на његово се мјесто зацари Ахаз син његов.

ГЛАВА 28.

Двадесет година бијаше Ахазу кад поче царовати, и царова шеснаест година у Јерусалиму; али не чинваше што је право пред Господом као Давид отац његов.

2. Јер хођаше путовима царева Израљевљех; и још сади ликове Вајлама. 3. И сам кађаше у долини сына Еномова, и сажизаше синове своје огњем по гаднијем дјелма онвијех народа које одагна Господ испред синова Израљевљех.

4. И приношаше жртве и кађаше на виснеама и по брдима и под сваким зеленијем дрветом.

5. За то га даде Господ Бог његов у руке цару Сирскому, те га разобише и заробише му велико мноштво, и одведоше их у Дамасак. Још би дат у руке и цару Израљевљу, те га разоби љуто. 6. Јер фежај син Рекалјин поби сто и двадесет тисућа Јудејаца у један дан, све храбријех људи, јер оставише спода Бога отаца својих.

7. И Зихрије јунак од Јеверема уби Масију сина царева и Азрикама управитеља дворскога и Елкауу друготога до цара.

8. И заробише синови Израљевљи браћи својој дјеје ста тисућа жена и синова и кћери, и запларише велик плацијен од њих, и однесоше плације у Самарју.

9. А ондаје бијаше пророк Господњи по имену Одија, и изиде пред војску која иђаше у Самарју, и рече им: гле, Господ Бог отаца ваших разгвѣви се на Јудејце, за то их даде у ваше руке, те их побисте љуто да до леба доприје.

10. И још мислите подврћи синове Јудине и Јерусалимске да нам буду робови и робинје; а нијесте ли и ви сами скривали Господу Богу својему?

11. За то посудајте ме сада, и вратите награг то робље што заробиште браћи својој, јер се распалио гњев Господњи на вас.

12. Тада усташе поглавари синова Јеверемовијех: Азарија син Јоаннов, Варахија син Месијемотов и Јесевија син Салумов и Амаса син Адајаев на оно што се враћаху с војске,

13. И рекоше им: не ћете довести ова-

мо тога робља, јер би нам било на гријех пред Господом што ви мислите доведући на гријехе наше и на кривине наше, јер је велика кривина на нама и гњев се распалио на Израља.

14. И оставише војници робље и плације пред кнезовима и свијем зобором.

15. И усташе људи именовани и узеше робље, и све годе између них одјеше из плација; а кад их одјеше и обреше, нахранише их и напојише и намазаше, и одведоше на магарима све изнемогле, и доведоше их у Јерихон град гдје има много плама, к браћи њиховој, на се вратише у Самарју.

16. У то вријеме посла цар Ахаз к царевима Асирским да му помогну.

17. Јер још и Идумејци дођоше и разобише Јуду и одведоше робље; 18. И Фалистејци ударише на градове, и по равни и на јужном крају Јудину, и узеше Вет-Семес, и Ејалон и Гедирот и Сохот и села његова и Тамну и села њезина и Гинзон и села његова, и на селише се у њима.

19. Јер Господ обраше Јуду с Ахазом цара Израљева, јер одвуче Јуду да грдно гријеши Господу.

20. И дође к њему Телчаг-Фелнасар цар Асирски, и ојади га а не угврдим.

21. Јер Ахаз узе дио из дома Господова и из дома царскога и од кнезова, и даде цару Асирском, али му не поможе.

22. И кад бијаше у невољи, он још раше: кад ботови царева Сирских њима ми помагали; али му они бише на то да падне он и сав Израља.

23. И приношаше жртве боговима, Дампантским, који га разобише, и голомаше цар Ахаз.

24. А Ахаз покучи судове Дома Божијег, и изамои судове Дома Божијег, и затвори врата Дома Господова, и начини себи олтаре по свијем углавима у Јерусалиму.

25. И у сваком граду Јудинијем начини висине да кади боговима гвђим; и гњевни Господа Бога отаца својих.

26. А остала дјела његова и сви путови његови први и пошљедњи, ето тови његови први и пошљедњи, ето

записани су у књизи о царевима Јудинијем и Израљевљем.

27. И почину Ахаз код отаца својих и потребеше га у граду Јерусалиму; али га не метнуше у гроб царева Израљевљех. И зацари се на његово мјесто Јесевија син његов.

ГЛАВА 29.

Јесевији бише двадесет и пет година кад поче царовати, и царова двадесет и девет година у Јерусалиму. Матери му бише име Авија, кћи Захарјина.

2. И чинваше што је право пред Господом са свијем како је чинио Давид отац његов.

3. Прве године својега царовања, првога мјесца, отвори врата на дому Господњем, и оправи их.

4. И сазва свецитенике и Левите, и сабра их на источну улицу,

5. И рече им: чујте ме Левити, освештајте се сада и осветите дом Господа Бога отаца својих, и изнесите нечистоту из светиње.

6. Јер сагрјешисте оци наши и чинише што је зло пред Господом Богом нашим, и оставише га; и одвратише лице своје од шатора Господова и окрвнуше му леђа;

7. И затворише врата од тријема, и погасише жинше, и кадом не кадише, пити жртава паљеница приносише у светињи Богу Израљевљу.

8. За то се разгвѣви Господ на Јуду и на Јерусалим, те их даде да се потучају, и да буду чудо и подсмјех, како видите својим очима.

9. Јер ето надонсе оци наши од мача, и синови наши и кћери наше и жене наше заробише се за то.

10. Сада дакле наукио сам задати вјеру Господу Богу Израљевљу, да би се одвратио од нас жестица гњева његова.

11. Синови моји, не оклађевајте више, јер је вас изабрао Господ да стојите пред њим и саужите му, и да му будете слуге и да му кадите.

12. Тада усташе Левити Маг син Амасејев и Јойло син Азарјин од синова Каговијех; а од синова Мераријевих Кис син Авдијев и Азарја син Јалеилов; и од синова Гирсоповијех Јоак син Зими и Еден син Јоакв;

13. И од синова Елисафовијех Силмрије и Јекло, и од синова Асафовијех Захарија и Матанија;

14. И од синова Амоновијех Јехило и Симеј, и од синова Једутуновијех Семаја и Озидо;

15. И скупише браћу своју, и осветишавши се дођоше, како беше заповједно цар по рјечи Господњој, да очисте дом Господњи.

16. И ушавши свештеници у дом Господњи да га очисте, износише сву нечистоту што нађоше у храму Господњој у тријем дома Господњег; а Левити купише и износише на поље на погребу.

17. А почене освећивати првога дана на првога мјесеца; а осмога дана тога мјесеца уђоше у тријем Господњи, и освећиваше дом Господњи осам дана, и шеснаестога дана првога мјесеца свршише.

18. По том дођоше к цару Језекији и реконше: очистишмо сав дом Господњи и олтар за жртве палењнице и све судове његове,

19. И све судове које беше бацито цар Ахаз докле цароваше гријешећи, спрелишмо и осветишмо, и ено их пред олтаром Господњим.

20. По том цар Језекија уста рано, и сазва управитеље градске, и отиде у дом Господњи.

21. И доведе седам јунаца и седам овнова и седам јагњанаца и седам јарца за гријех, за царство и за светињу и за светиштва, и рече синовима Ароновијем свештеницима да принесу на олтару Господњем.

22. Тада заклаше говеда, и свештеници узевши крв њихову покришише олтар; заклаше и овнове, и крвају њиховом покришише олтар; и заклаше јагњанце и крвају њиховом покришише олтар.

23. По том доведоше јарце за гријех пред цара и пред збор, и они метнуше руке своје на њих.

24. И заклаше их свештеници, и очистише крвају њиховом олтар на очистишће свему Израилу, јер цар заповједи да се за сав народ Израилев принесе жртва палењница и жртва за гријех.

25. И постави Левите у дому Господњем, и Јуди, и написа књиге синовима

ГЛАВА 30.

407
Јеремијем и Манасијиним да дођу у дом Господњи у Јерусалим да прославе пасху Господу Богу Израилеву.

2. Јер цар и кнезови његови и вас збор свиђахаше у Јерусалиму да славе пасху другога мјесеца.

3. Јер је не моглоше славити у то време, јер не бијаше доста свештеника посвећенијех и народ се не беше скупио у Јерусалим.

4. И то би по вољи цару и свему збору.

5. И одредише да огласе по свему Израилу од Вирсаве до Дана да дођу у Јерусалим да прославе пасху Господу Богу Израилеву, јер је одавна не беше салавали вако је написано.

6. И тако отидоше гласници с књигама од цара и од кнезова по свему Израилу и Јуди, и по заповијести царској говораху: синови Израилеви, обратите се ка Господу Богу Аврамову, и од Завадона не очистише се, него обратити к остатку који сте остали од руке царава Асирских.

7. Не будите као они ваши и као браћа ваша што гријешите Господу Богу отаца својих, те их даде да буду чужди, како видите.

8. Не будите дакле тврдоврати као они ваши, даје руке Господу и ходите у светињу његову коју је осветио на свијет, па ће се одвратити од вас жестога његова.

9. Јер ако се обратите ка Господу, браћа ће вапа и синови ваши стећи милост у онијех који их заробише, те ће се вратити у ову земљу; јер је Господ Бог ваш милостив и жалостив, и не ће одвратити лица од вас, ако се обратите к њему.

10. А кад ти гласници иђаху од града до града по земљи Јеремијиној и Манасијиној дори до Завадона, подмијенаху им се и ругаху им се.

11. Али неки од Асира и од Манасије и од Завадона поворивши се дођоше у Јерусалим.

12. И над Јуду дође рука Господња, те им даде једно срце да учине што бјеше заповједио цар и кнезови по рјечи Господњој.

13. И скупи се у Јерусалим мноштво народа да празнују празник пријесни-

јех хљебова другога мјесеца, и би збор веома велик.

14. Тада се подигоше, и оборише олтаре што бијаху у Јерусалиму, и све олтаре вадишце оборише и бацише у поток Кисон.

15. По том заклаше пасху четрнаестога дана другога мјесеца: а свештеници и Левити постиђевши се осветишавши се, и унесоше жртве палењнице у дом Господњи.

16. И стадоше својим редом како треба по закону Мојсија слуге Божјега; јуди из руке Левитима.

17. Јер их много бијаше у збору који се не бјеху осветили; за то Левити крвају пасху за свакога који не беше чист да би их посветили Господу.

18. Јер мноштво народа, многи од Јеремија и од Манасије и од Исхара и од Завадона не очистише се, него једноше пасху не вако је написано. Али се за њих помоли Језекија говорећи: Господ благи нека очисти свакога,

19. Ко је управо срце своје да тражи Бога Господа, Бога отаца својих, а не би био чист према светом очишћењу.

20. И услиши Господ Језекију, и сачува народ.

21. И тако синови Израилеви који бјеху у Јерусалиму празноваше празник пријеснијех хљебова седам дана у великом весељу, и хваљаху Господа сваки дан Левити и свештеници уз оруђа за славу Господу.

22. И Језекија говори љубавно са свима Левитима који вјерити бијаху слави Господњој; и једоше о празнику седам дана приносећи жртве захвалне и славећи Господа Бога отаца својих.

23. И вас збор договори се да празнују још седам дана; и празноваше још седам дана у весељу.

24. Јер Језекија цар Јудин даде збору тисућу јунаца и седам тисућа ована; а кнезови дадоше збору тисућу јунаца и десет тисућа ована; и осветише се много свештеника.

25. И тако се повесели вас збор Јудин и свештеници и Левити, и вас збор што беше дошао од Израилца, и дошавши што бјеху дошли из земље Из-

раилеве и који живљаху у земљи Јудиној.

26. И би весеље велико у Јерусалиму; јер од времена Соломуна сина Давидова цара Израилева не би тако у Јерусалиму.

27. По том усташе свештеници Левити и благословише народ; и услушан би глас њихов, и молитва њихова дође у стан светине Господње на небо.

ГЛАВА 31.

А кад се све ово сврши, сви синови Израилеви што се нађоше ондаје, зађоше по градовима Јудинијем, и изложисе ливове и ижекоше дугове, и оборише висине и олтаре по свој земљи Јудиној и Венијаминовој, и по земљи Јефремовој и Манасииној, докле све не свршише; по том се вратише сви синови Израилеви свак на своје нашествство, у своје градове.

2. А Језекија омет уреди редове свештенике и Левитске по редовима њиховијем, свакога по служби његовој, свештенике и Левите, за жртве паленице и за хвалне, да служе, и да славе и хвале Господа на вратима окола његова.

3. И одреди дио царски од блага својега за жртве паленице, што се приносе јутром и вечером и за жртве паленице што се приносе у суботе и на мададне и на празнике, како је написано у закону Господњем.

4. И заповиједи народу, Јерусалимљанима, да дају дио свештеницима и Левитима, да се јаче држе закона Господњег.

5. А чим се то разгласи, стадоше доносити синови Израилеви сиду првина од свега и од вина и од уља и од меда и свакога рода земаљскога; и десетка од свега доносише прло много.

6. И синови Израилеви и Јудини који живљаху по градовима Јудинијем, доносише и они десетак од говеда и оваца, и десетак од светих ствари посвећенијех Господу Богу њихову, и мегаче у гомиле.

7. Трећета мјесеца почеше мегати у гомиле, а седмого мјесеца свршише.

8. И дође Језекија с кнезовима, и дјевши гомиле благословише Господа и народ његов Израилева.

9. И Језекија запита свештенике и Левите за гомиле.

10. А Азарја поглавар свештенички од дома Садокова рече му: од кад почеше доносити ове прилоге у дом Господњи, једемо и сити смо и прегуче много, јер је Господ благословио свој народ, те је претекло ово мноштво.

11. Тада заповиједи Језекија да се начине клијети у дому Господњем; и начинише;

12. И ондаје остављаху вјерно прилоге и десетке и ствари посвећене; и нађијем бјеше поглавар Хонанија Левит и Симеј брат му, други до њега.

13. А Јехио и Авазија и Нахат и Асаило и Јеримот и Јозвад и Елмло и Исмахија и Маг и Венаја објажу настојници под руком Хонаније и брата му Симеја по наредби цара Језекије и Азарје старјешине у дому Божјем.

14. А Кореј син Јеане Левита, вратар на истоку, бјаше над онцијем што се драговољно приношаху Богу, да би раздјеливао принос Господњи и ствари свете над светијем.

15. А под њим бјеше Еден и Минијамин и Исус и Семаја и Амариа и Сеханија по градовима свештеничким, људи поуздани, да раздају браћи својој дијелове, великому и малому.

16. Осим мушкања у роду њихову од три године и више, свакому који улажаше у дом Господњи на посао свакдашњи по дужности њиховој у служби њиховој по реду њихову,

17. И онима који бјеше избројени у роду свештеничком по домовима отаца њиховијех, и Левитима од двадесет година и више по служби њиховој у редовима њиховијем.

18. И породини њиховој, свој дјечи њиховој, женама њиховијем, синовима њиховијем и кћерима њиховијем, свему мноштву; јер се вјерно посветише светињи;

19. И синовика Ароновијем свештеницима у подграђима градова њиховијех по свјем градовима, људи именовањни даваху дијелове свакоме мушкању изжећу свештеника и свакому роду Левитскога.

20. И тако учини Језекија у свој земљи Јудиној; и чинише што је добро

и право и истинито пред Господом Богом његовим.

21. И у сваком послу који поче за службу дома Божјег и у закону и у заповијести грађани Божја, труђаше се свијем срцем својим, и срећан бјаше.

ГЛАВА 32.

Послије тих ствари и по што се оне утврдише, дође Сенахирим цар Асирски, и уђе у земљу Јудину, и ошколо тврде градове, и мишљаше их освојити.

2. А кад видје Језекија гдје дође Сенахирим и гдје се окрену да удари на Јерусалим,

3. Учини вијеће с кнезовима својим и с јунацима својим да зарони изворе и подене, који бјаху иза града, и помогоше му.

4. Јер се сабра мноштво народа, те заронише све изворе и поток који тече посред земље говоренијех; за што кад дођу цареве Асирске да нађу толико воде?

5. И охрабри се, те озиди вас зид оборени, и подиже куле, и с поља озиди још један зид; и утврди Милдон у граду Давидову, и начини много оруђа и штитова.

6. И постави војводе над народом, и сабра их к себи на улашу код врата градских, и говори им љубазно и рече:

7. Будите слободни и храбри, не бојте се и не плашите се цара Асирскога ни снега мноштва што је с њим, јер је с нама већи него с њим.

8. С њим је мишица гјлесна а с нама је Господ Бог наш да нам поможе и да бије наше бојеве. И народ се ослободи на ријечи Језекије цара Јудина.

9. По том Сенахирим цар Асирски дође на Длахису са свом силом својом, посла сауге своје у Јерусалим к Језекију цару Јудину и ка свему народу Јудину који бјаше у Јерусалиму, и поручи:

10. Овако вели Сенахирим цар Асирски: у што се уздате, те стојите у Јерусалиму затворени?

11. Не наговара ли вас Језекија да вас помори глађу и жеђу говоренијех: Господ Бог наш избавиће нас из руке цара Асирскога?

12. Није ли тај Језекија оборно висп-

не његове и олтаре његове, и заповиједио Јуди и Јерусалимљанима говоренијех: клавајте се само пред једнијем олтаром и на њему кадите?

13. Еда ли не знате шта сам учинио ја и моји стари од свјех народа на земљи? јесу ли богови народа земаљских могли избавити земљу своју из мојих руку?

14. Који је између свјех богова ондагао народи да је загрши оци моји, могао избавити своју народ из мојих руку, да би могао ваш бог вас избавити из моје руке?

15. Немојте дакле да вас вара Језекија и да вас тако наговара, и не вјерујте му; јер ни један бог ни једнога народа или царства није могао избавити народа својега из мојих руку ни из руке мојих отаца, а како ли ће ваши богови избавити вас из мојих руку?

16. И још више говорите сауге његове на Господа Бога и на Језекију слугу његова.

17. А и књигу написа ружећи Господа Бога Израилева и говоренијех на њ ријечима: како што богови народа земаљских нијесу избавили својега народа из мојих руку, тако не ће ни Бог Језекијин избавити народа својега из мојих руку.

18. И викаху иза гласа Јудејски народу Јерусалимском који бјаше на владу да их ушлаше и смету да би узели града.

19. И говоряху о Богу Јерусалимском као о боговима народа земаљских, који су дјело руку човјечијих.

20. Тада се помоли тога ради цар Језекија и пророк Исаија син Амосов, и валише к небу.

21. И посла Господ анђела, који побје све јунаке и војводе и кнезове у војсци цара Асирскога, те се врати са срамотом у своју земљу. И кад уђе у кућу својега бога, убише га онда магом који изидоше од бедара његовијех.

22. Тако сачува Господ Језекију и народ Јерусалимски од руке Сенахирима цара Асирскога и од руке свјех *Арума*, и чува их на све стране.

23. И многи доношаху даре Господу у Јерусалим и закладе Језекија цару Јудину; и од тада се узвиси пред свијем народима.

24. У то вријеме разболе се Језекија на смрт, и помоли се Господу, који му проговори и учини му чудо.

25. Али Језекија не поступи према добру које му се учини, јер се понесе срце његово; за то се подиже на њ гњев и на Јуду и на Јерусалим.

26. Али се понизи Језекија за то што се беше понијело срце његово, и он и Јерусалимљани, те не дође на њих гњев Господњи за живота Језекијина.

27. А имаше Језекија врло велико благо и славу; и начини себи ризнице за сребро и злато, и за штитове и за свакојак заклад, и за мирисе и за штитове и за свакојак злато.

28. И стаје за доходе од жита и од вина и од уља, и стаје за свакојаку стову, и горове за овце.

29. И градове сазиде себи, и имаше много стове, и оваца и говеда, јер му Бог даде веома велико благо.

30. Исти Језекија загати горња извор воде Гнона, и право је сведе доље на западну страну града Давидова; и бијаше срећан Језекија у сваком послу својом.

31. Само кад дођоше посланици кнезова Бавилонских, који послаше к њему да раслигају за чудо које би у земљи, остави га Бог да би га испушио да би се знало све што му је у срцу.

32. А остала дјеца Језекијина и младости његове, ето, то је записано утвари пророка Исаије сина Амосова и у књизи о царевима Јудинијем и Израјилевим.

33. И почину Језекија код отаца својих, и погребеше га више гробова синова Давидовијех; и учинише му на смрти част сви Јудејци и Јерусалимљани. А на његово се мјесто зацари Манасија син његов.

ГЛАВА 33.

Дванаест година беше Манасији кад поче царовати, и царова педесет и пет година у Јерусалиму.

2. А чињаше што је зло пред Господом по гаднијем дјелима оних царова да које одагна Господ испред синова Израјилевих.

3. Јер опет погради висине, које бјеше раскопао Језекија отац његов, и подиже олтаре Валима, и начини лугове, и клањаше се свој војсци небеској и служаше јој.

4. Начини олтаре и у дому Господњем, за који беше рекао Господ: у Јерусалиму ће бити име моје до вијека.

5. Начини олтаре свој војсци небеској у два тријена дома Господњег.

6. И проводи синове своје гроз отац у долини сина Еномова, и клањаше на времена и гаташе и врачаше, и уреди оне што се договарају с духовима и врачаре, и чињаше врло много што је зло пред Господом гњеви га.

7. И остави ливезан који начини у дому Божијем, за који беше рекао Бог Давиду и Соломуну сину његову: у овом дому и у Јерусалиму, који изабрах између свих племена Израјилевих, најчистију име своје до вијека.

8. И не љу више кренути ноге синова Израјилевих из земље коју сам одреди оцима вашим, ако само уздрже и устворе све што сам им заповиједих преко Мојсија, сав закон и уредбе и судове.

9. Али Манасија заведе Јуду и Јерусалим, те чинише горе него народи које истреби Господ испред синова Израјилевих.

10. И Господ говораше Манасији и народу његову, али не хујеше слушати.

11. За то доведе Господ на њих главаре од војске цара Асирскога, и укватише Манасију у трњу, и свезави га у двоје вериге мједене одведоше га у Вавилон.

12. И кад бијаше у невољи, мољаше се Господу Богу својему, и понизи се веома пред Богом отаца својих.

13. И молећи се умоли му се, те уследи молитву његову и поврати га у Јерусалим на царство његово. Тада позна Манасија да је Господ Бог.

14. А после тога озида зид иза града Давидова са запада Гноу, од самота потока па до рибањих врата и око Офила, и изведе га врло високо; и постави војводе по свјетл гаднијем гаднијем Јудинијем.

15. И изнесе из дома Господњег бове туђе и ливе и све олтаре које бјеше начинио на гори дома Господњег и у Јерусалиму, и баци иза града.

16. Па оправи олтар Господњи и припесе на њему жртве захвалне и у сла-

ву, и заповиједи Јудејцима да служе Господу Богу Израјилеву.

17. Али народ још приношаше жртве на висинама, али само Господу Богу својему.

18. А остала дјеца Манасијина и молтва његова Богу његову и ризије које му говораше видоци у име Господа Бога Израјилева, то је све у књизи о царевима Израјилевих.

19. А молтва његова и како се умолно, и сви гријеси његови и пријеступи, и мјеста гдје је поградио висине и погребихе олтаре и ливе резане прије него се понизи, то је све записано у књигама пророчаним.

20. И почину Манасија код отаца својих, и погребеше га у дому његовом. А на његово се мјесто зацари Амон син његов.

21. Двадесет и двије године имаше Амон кад поче царовати, и царова двије године у Јерусалиму.

22. И чињаше што је зло пред Господом као што је чинио Манасија отац његов, јер свјетл ливовима резанијем, којима Манасија отац његов, припошаше Амон жртве и служаше им.

23. Али се не понизи пред Господом, као што се понизи Манасија отац његов; него исти Амон још више гријешаше.

24. И побунише се на њ слуге његове, и убише га у кући његовој.

25. Тада побје народ земаљски све који се бијаху побунили на цара Амона, и зацари народ земаљски Јосију сина његова на његово мјесто.

ГЛАВА 34.

Осам година бијаше Јосији кад поче царовати, и царова тридесет и једну годину у Јерусалиму.

2. Он чињаше што је право пред Господом и хоћаше путовати Давида отаца својега и не одступаше ни на десно ни на лјиво.

3. Јер осме године царовања својега, док још беше дјете, поче тражити Бога Давида отаца својега; а дванаесте године поче чистити Јудеју и Јерусалим од висина и од лугова и од ливезана резанијех и ливезанијех.

4. Јер пред њим раскопаше олтаре Валима, и ливове сунчане који бијаху

на њима исцјече, и гајеше, и ливове резане и ливене иломи и сатр, и раскопа гробовима оних царова који им приносише жртве;

5. А кости свештеничке сажеше на олтарима њиховим; и очисти Јудеју и Јерусалим;

6. Тако и градове Манасијине и Јерусалимске и Силсунове и до Нефталима, и пустиони њихове у около.

7. И тако обори олтаре и гајеше, и ливове иломи и сатр, и све ливове сунчане исцјече по свој земљи Израјилевој; по том се врати у Јерусалим.

8. А осамнаесте године царовања својега по што очисти земљу и дом, поклања сина Азавијина и Масију заповједника градскога и Јоаха сина Јоакимовог, па мегара, да се оправи дом Господа Бога његова.

9. И они отидоше ка Хелсији поглавару свештеничком, и предаше новце доносене у дом Божији, које скупише Левити вратари од синова Манасијиних и Јеремовијех и од свега остатка Израјилева, и од свега Јуде и Венијамина, па се враташе у Јерусалим;

10. И дадоше настојницима над поклањем, који бијаху над домом Господњим, а они их даваху посленицима који рађаху у дому Господњем оправајући што је трошно и утврђујући дом;

11. Даваху дрво, јелема и каменарица да се купује камење тесано и дрво за греде и да се побривају куће које бијаху развалили царевни Јудини.

12. А ти људи рађаху вјерно посао; и над њима бијаху постављени Јат и Овадија Левити од синова Мераријевих, и Захарија и Месулам од синова Каговијех да настоје око посла; и ти Левити сви умјажу ударати у справе музичке.

13. И бијаху над носоцима и над свјетл посленицима у свакој служби, и писари и управитељи и вратари бијаху Левити.

14. И кад иконоша новце доносене у дом Господњи, нађе Хелсија испитане књигу закона Господњег датована преко Мојсија.

15. И каза Хелсија Сафану писару и рече: нађох законце у дому Господњем. И даде Хелсија књигу Сафану.

16. А Сафан однесе књигу цару и ја-

ви му говорећи: слуге твоје раде све што им је заповиђено.

17. Јер похвалиши новце што се нађоше у дому Господњем, дадохе их настојцима и посленицима.

18. И још каза Саван писар цару говорећи: књигу ми даде Хелдија свештеник. И прочита је Саван цару.

19. А кад цар чу шта говори закон, раздарије хаљине своје.

20. И заповиједи цар Хелмији и Ахикаму сину Саванову и Авдону сину Михејину и Савану писару и Асаји слугу цареву, говорећи:

21. Идите уништајте Господа за ме и за остатак у Израилу и Јуди ради ријечи ове књиге што се нађе, јер је велик гнев Господњи који се излио на нас за то што они наши не држаше ријечи Господње да чине све онако како је написано у овој књизи.

22. И тако отиде Хелмија и људи царевни к Олди пророци, жени Салума сина Текуја сина Асре ризничара, а она сфаќаше у Јерусалиму у другом крају, и говорише с њом о том.

23. А она им рече: овако вели Господ Бог Израљев: кажите чоњеку који вас је послао к мени:

24. Овако вели Господ: ево пустићу зао на то мјесто и на становнике његове, све влетве написане у књизи, коју су прочитали цару Јудину.

25. За то што ме оставише и кадише другим ботовима да би ме гњевили свјетом дјелама руку својих, за то ће се излити гњев мој на то мјесто и не ће се угасити.

26. А цару Јудину који вас је послао да уништајте Господа, овако му реците: овако вели Господ Бог Израљев за ријечи које си чуо:

27. Што је одмекнуло срце твоје и понизио си се пред Богом кад си чуо што је рекао за то мјесто и за становнике његове, и понизивши се пред Богом предај ми хаљине своје и плаштво, вели Господ.

28. Ево, ја ћу те прибрати к очима твојим, и на миру ћеш бити прибран у гроб свој, и не ћеш видјети својим очима зла које ћу пустијти на то мјесто и које Мојсија.

29. И Јосија даде народу од стоке јананаца и јарифа, све за паску, свајма

који бијашу ондје, на број двије тисуће и шест стотина, и три тисуће говеда, све од царева блага.

8. И кнезови његови дадохе Драговољно народу, свештеницима и Левитима: Хелмија и Захарија и Јехило старшине у дому Божијем дадохе свештеницима за паску двије тисуће и шест стотина *јананаца* и *јарифа* и три стотине говеда.

9. А Хонанија и Семаја и Натанаило браћа његова, и Асавија и Јемло и Јовава, поговарише Левитски дадохе Левитима за паску пет тисућа *јананаца* и *јарифа*, и пет стотина говеда.

10. И кад би спрежљено за службу, стадохе свештеници на своје мјесто и Левити у редовима својим по заповијести царевој.

11. И клаху паску, и свештеници кропљаху *крвљу пријемну* из њиховијех руку, а Левити дреху.

12. И одвојеше жртву паљеницу да даду народу по редовима домова отачких да се принесе Господу, како је написано у књизи Мојсијевој. Тако учинише и с говедима.

13. И искоше паску на отњу по обичају, а друге посвећене ствари кухавама, и раздаваше брзо сему народу.

14. По том готовише себи и свештеницима; јер свештеници синови Аронови имаху посла око жртана паљеница и претилана до ноћи; за то Левити готовише и себи и свештеницима синовима Ароновијем.

15. И прјечи синови Асаови стјажу на свом мјесту по заповијести Давидовој и Асаовој и Емановој и Једусавим вратима; не мицаху се од службе своје, него браћа њихова, остали Левити, готовише им.

16. Тако би уређена сва служба Господња у онај дан да се прослави паска и принесе жртве паљенице на олтару Господњем по заповијести цара Јосије.

17. И празноваше синови Израљевни који се нароше ондје паску у то вријеме и празник пријеснијех хљебова седам дана.

18. И не би паска празнована као ова у Израилу од времена Самуила пророка, нити који царева Израљевнијех

празнова паску као што је празнова Јосија са свештеницима и Левитима и са свјетом Јудом и Израљем што га се нађе, и с Јерусалимљанима.

19. Осамнаесте године царовања Јосија празнована би та паска.

20. После свега тога, кад Јосија уреди дом, дође Нехан цар Мисирски да бије Харкемис на Ебрату, и Јосија изиде преда њ.

21. А он посла к њему посланике и поручи: шта ја имам с тобом, царе Јудин? не идем ја данас на тебе, него на дом који војуде на мене, и Бог ми је заповиједио да похитам. Прођи се Бога који је са мном, да те не уочије.

22. Али се Јосија не одврати од њега, него се преобуче да се бије с њим, и не послуша ријечи Нехановијех из пољу Мегидонском.

23. И стријелци устријелише цара Јосију, и цар рече слугама својим: изведите ме одавде, јер сам љуто рањен.

24. И свидоше га слуге његове с колесом, и одвезоше га у Јерусалим; и умрије, и би погребен у гробљу отаца својих. И сав Јуда и Јерусалим плака за Јосифом.

25. И пророк Јеремија нарица за Јосија. И сви прјечачи и прјечачице спомињаше у тужбалицама својим Јосију до данашњег дана, и уведоше их у обичај у Израилу, и ето написане су у плачу.

26. А остала дјела Јосијина и младости његове, како пише у закону Господњем.

27. Дјела његова прва и пошљедња, ето записана су у књизи о царевима Израљевнијем и Јудинијем.

ГЛАВА 36.

Тада узе народ земљаски Јоахаза сина Јосијина, и зацарише га на мјесто оца његова у Јерусалиму.

2. Двадесет и три године имаше Јоахаз кад поче царовати, и царова три мјесеца у Јерусалиму.

3. Јер га сврже цар Мисирски у Јерусалиму и оглоби земљу сто таланата сребра и таланат злата.

4. И постави цар Мисирски Елјафима брата његова царем над Јудом и

Јерусалимом, и предаје му име Јоаким; а Јоаким брата његова узме Нехаон и одведе га у Мисир.

5. Двадесет и пет година бијаше Јоакиму кад поче царовати, и царова једнаест година у Јерусалиму; и чинише зло пред Господом Богом својим.

6. И дође на њ Навуходоносор цар Вавилонски, и свега га у двоје вериге мједене и одведе га у Вавилон.

7. И судове дома Господњег однесе Навуходоносор у Вавилон, и металну их у преву своју у Вавилон.

8. А остала дјела Јоакимова и гадови које је чинио, и што се на њему нађе, ето, то је записано у књизи о царима Израђљевим и Јудиним; и зацари се на његово мјесто Јоаким син његов.

9. Бијаше Јоакиму осам година кад поче царовати, и царова три мјесеца и десет дана у Јерусалиму; и чинише зло пред Господом.

10. И кад прође она година, посла цар Навуходоносор, те га однесе у Вавилон са закладима дома Господњег, а царем постави Седекиму брата његова над Јудом и Јерусалимом.

11. Двадесет и једна година бијаше Седекими кад поче царовати, и царова једнаест година у Јерусалиму.

12. И чинише зло пред Господом Богом својим, и не покори се пред Јеремимом пророком, који му говораше из уста Господњих;

13. Нето се још одврже од цара Навуходоносора, који га бјеше заклео Богом; и отвргну вратом својим и уприје се срцем својим да се не обрати ка Господу Богу Израђљеву.

14. И сви главари између свептеника и народ гријешнише веома много по свијем гаднијем дјелима *дружак* народа, скривени дом Господњег, који бјеше осветио у Јерусалиму.

15. И Господ Бог отаца њиховијех

спод Бог небеси, и он ми је заповједио да му саздам дом у Јерусалиму у Јудеји.

3. Ко је између вас од свега народа нека иде у Јерусалим у Јудеји, и нека зида дом Господа Бога Израђљева, Бога који је у Јерусалиму.

4. А ко би остао у којем год мјесту гдје се бави, нека га људи онога мјеста потпомогу сребром и златом и имаю на дом Божији у Јерусалиму.

5. Тада усташе главари породица отачних од Јуде и Бенијамина, и свештеници и Левити и сви којима Бог подиже дух да кду да зидају дом Господњи у Јерусалиму.

6. И потпомогуше их сви који бијаху око њих судовима сребренијем и златијем, имањем и стоком и стварима скупоцијенјем осим свега што драговољно приложише.

7. И цар Кир издаде судове дома Господњег које бијаше однио из Јерусалима цар Навуходоносор и метнуо у дом својих ботова;

8. А издаде их Кир цар Персијски преко Матријадна ризничара, који их изброди Сасанасуу вкнесу Јудејском.

9. А ово им је број: злата златнијех тридесет, злата сребренијех тисућа, ножева двадесет и девет,

10. Чана златнијех тридесет, других чаша сребренијех четир стотине и десет, других судова тисућа;

11. Света судова златнијех и сребренијех пет тисућа и четри стотине; све то понесе Сасанасар кад се врати из Вавилона у Јерусалим.

ГЛАВА 2.

А ово су људи оне земље што пођоше из роства од онијех који бише пресељени, које пресеља Навуходоносор цар Вавилонски у Вавилон, и вратише се у Јерусалим и у Јудеју, сваки у свој град:

2. Који дођоше са Зоровавелем, с Исусом, Немијом, Серајом, Релајом, Мардохејем, Вилсаном, Мисаном, Витвајем, Ругом и Ваном; на број бјеше људи народа Израђљева:

3. Синова Фаросовијех двије тисуће, сто и седамдесет и два;

4. Синова Севастјинијех три ста и седамдесет и два;

5. Синова Араховијех седам стотина и седамдесет и пет;

6. Синова Фат-Мововијех, од синова Исусовијех и Јоавовијех, двије тисуће осам стотина и дванаест;

7. Синова Еламовијех тисућа и двеста и педесет и четири;

8. Синова Затјујених девет стотина и четрдесет и пет;

9. Синова Захајених седам стотина и шездесет;

10. Синова Ванијених шест стотина и четрдесет и два;

11. Синова Винајених шест стотина и двадесет и три;

12. Синова Азгадовијех тисућа и двеста и двадесет и два;

13. Синова Адоникамових шест стотина и шездесет и шест;

14. Синова Витвајених двије тисуће и педесет и шест;

15. Синова Адниовијех четри стотине и педесет и четири;

16. Синова Атировијех од Језевије деветдесет и осам;

17. Синова Висајених три ста и двадесет и три;

18. Синова Јорнијех сто и двадесет и три;

19. Синова Асузовијех двеста и двадесет и три;

20. Синова Гтваровијех деветдесет и пет;

21. Синова Витлајемских сто и двадесет и три;

22. Људи из Неговата педесет и шест;

23. Људи из Анатога сто и двадесет и осам;

24. Синова Азмаветских четрдесет и два;

25. Синова Киријат-аримских, Хефирских и Витровских седам стотина и четрдесет и три;

26. Синова Гамских и Гавајских шест стотина и двадесет и један;

27. Људи из Михмаса сто и двадесет и два;

28. Људи из Ветиља и Гаја двеста и двадесет и три;

29. Синова Ненонских педесет и два;

30. Синова Магвисових сто и педесет и шест;